GESNER'S
ICONES
ANIMALIUM

1560

N. XVIII

2808 2811 2814

G·H·SAVAGE, M·D·

E·LIBRIS

Reade me with the Eyes o' the Minde
The Goode is in mee see thou Finde
And sith Bookes be but worke of Manne
The Evill in mee looke thou banne

G·H·S·1877

2811

ICONES

AVIVM OMNIVM,

QVÆ IN HISTORIA AVIVM CONRADI GESNERI DESCRIBVNTVR,

CVM NOMENCLATVRIS SINGVLORVM LATINIS, ITALICIS, GALLICIS, ET GERMANICIS plerumque, per certos ordines digeſtæ.

Editio Tertia.

Novis aliquot Eiconibus auctior, & emendatior.

I Ritratti e le ſigure de gli ucelli. Les ſigures & pourtraictz des oiſeaux.

Die Figuren vnd contrafacturen der vögeln.

Accedunt & Indices ſecundum diverſas linguas in fine libri.

HEIDELBERGÆ,

E Typographeio Iohannis Lancelloti, Impenſis

ANDREÆ CAMBIERI.

Anno M DC VI.

GENEROSO ET MAGNIFICO VIRO VLRICHO FVGGERO, KIRCHBERGÆ ET WEISSENHORNI COMITI, &c. DOMINO ET MOECENATI ſuo bene merito Conradus Geſnerus Tigurinus S. D. P.

QVOT homines tot ſententiæ, & ſuum cuique pulchrum. Et ut circa cibum ac potum Tres mihi convivæ prope diſſentire videntur Poſcentes vario multum diverſa palato: ſic ingeniorum quoq; (vir nobiliſſime) mira varietas eſt, non modo aliis alia ſtudiorum genera probantibus, ſed in eodem etiam genere alium atque alium modum. Plerumque tamen ita contingit, ut illi qui certa ratione & aliquo fine ſibi propoſito in literis verſantur, quod ex profeſſo ſtudium delegerint, in eo prolixè ac diligentiſſimè ſeſe exerceant: in proximis mediocriter, remotiora vel deguſtaſſe contenti. Quod cum animadverterem, in illuſtranda Animalium hiſtoria triplicem modum mihi propoſui. Primum enim omnia huius argumenti ſcriptorum (niſi prorſus falſa aut barbara eſſent) omnium collegi, & de propriis obſervationibus non pauca adjeci, in libris duobus de Quadrupedibus viviparis ac oviparis, & nunc tertio de Avibus à me æditis. Quod ſi vixero, eorundem Compendia brevi publicanda curabo. Deinde icones cum ſolis nomenclaturis (in quibus præcipua difficultas eſt) ſeparatim exhibui, Quadrupedum antehac, nunc etiam Avium, in illorum gratiam qui hæc tantum deguſtare, & picturis ſpectandis ſe oblectare potius, ac ſola tenêre nomina, quàm prolixiori lectione animalium naturas cognoſcere voluerint. Eſt autem honeſta hæc oblectatio ingenuis animis, ab altioribus ſtudiis & contemplationibus aliquando ſe demittentibus: quemadmodum oculis cœlos eorumq; ſplendorem contemplatis, deorſum ad terram & ſtirpium virorem ſeſe revocare & ita recreare jucundum eſt. ſic enim nimium lucis obtutu diſperſa ac hebetata oculorum acies colligitur. Et ſanè animus quoq; res maximas & divinas contemplantis, in earum amplitudine & excellentia veluti diſpergitur, & immenſa luce percellitur: inde ad res inferiores demiſſus ad ſeſe redit, ſeq; iterum colligit. quandiu enim in hoc corporis tanquam carcere animus noſter coercetur, nihil ſine phantaſia agere & concipere poteſt, atq; ea ex parte paſſibilis eſt, & recreatione per intervalla indiget. Cum igitur te quoq; viderem VLRICHE FVGGERE Mecœnas optime, in magnarum & ſacrarum rerum lectionumq; ſtudiis ſubinde exerceri, atq; adeò tempus omne quod huc non collocaveris, tibi perire arbitrari: has Avium icones ſupra ducentas, ſuis depictas coloribus, quibus ſpectandis & oculos & animum aliquando recreares, gravioribus ſtudiis & curis intermiſſis, Excellentiæ tuæ offerre ac dedicare volui. Nam & tua & gentilium tuorũ (patrui imprimis ANTONII, & fratris IOAN. IACOBI clariſſimorum heroum) liberalis in me benevolentia, aliquod à me gratitudinis officium poſtulat. Et inſuper meretur illuſtris nobilitas & excellens doctrina tua, claris publiciſq; teſtimoniis celebrari. Tu enim inter nobiles noſtri ſeculi doctiſſimus, inter doctos nobiliſſimus es. Tu utriuſq; linguæ & optimarum ſcientiarum cognitione tantum profeciſti, ut eruditiſſimus quiſq; ad hoc ſapientiæ ſimul & eloquentiæ faſtigium in hac ætate & hoc ſplendore fortunæ te perveniſſe miretur. Non verò eruditas tantum illas, ſed etiam vulgares linguas, in quibus ego animalium nomenclaturas propono, Germanicam, Italicam & Gallicam, egregiè diſerteq; calles, adeò ut vel Italus vel Gallus Germanum te eſſe ex ſermone non facile deprehendat. Suſcipe igitur hunc librum ſerena fronte, ut partim in Avibus ſpectandis delectêre, partim Platonis illud ex Phædro tibi in mentem veniat, viri etiam boni & ſapientis animam, quæ relictis humanis curis ſurſum ad cœlos ſubinde evolet, volucrem & alatam eſſe. Sic enim ait Plato: πέφυκεν ἡ πτεροῦ δύναμις τὸ ἐμβριθὲς ἄγειν ἄνω μετεωρίζουσα, ᾗ τὸ τῶν θεῶν γένος οἰκεῖ, κεκοινώνηκε δέ πῃ μάλιστα τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ θείου ψυχή. Τὸ δὲ θεῖον, καλὸν, σοφὸν, ἀγαθὸν, καὶ πᾶν ὅ, τι τοιοῦτον. Τούτοις δὴ τρέφεταί τε καὶ αὔξεται μάλιστα τὸ τῆς ψυχῆς πτέρωμα. αἰσχρῷ δὲ καὶ κακῷ καὶ τοῖς ἐναντίοις, φθίνει τε καὶ διόλλυται. Vale

Tiguri, tertio idus Martii anno
Salutis M. D. LV.

ORDINVM *ſingulorum argumenta in fine libri poſuimus.*

AVIUM ORDO PRIMUS,

QUI CONTINET AVES RAPACES, QUÆ OMNES ROSTRIS AC UNGUIBUS ADUNCIS, ET CARNIVORÆ ſunt, & interdiu volant.

F. litera præfixa nomen à nobis fictum ſignificat, quoties vetus nullum inueniebamus.

LATINE	Aquila.	ITALICE	Aquila.
GALLICE	Aigle.	GERMANICE	Adler.

Figura hæc Aquilæ eſt, quæ in montibus Rhætiæ & Helvetiæ capitur.

Aquilæ genus, cujus picturam ab Argentinenſi quodam pictore ſum nactus, qui ſe eandem ab aliis ceu veram accepiſſe aiebat. Nos hoc in ea præcipue miramur, quòd crura coloribus diuerſis inſigniantur, ſiniſtrum cœruleo, ut roſtrũ quoque: dextrum fuſco albicante, &c. Ergo ſi quæ huiuſmodi aquila eſt, heteropus cognominari poterit.

Germ. Ein Adler gſchlecht/an eim fůß oder ſchenckel blaw/am anderem liechtgraw.

Ariſtoteli auis Scythica magnitudine Otidis. Circa Scricfinniam regionem Septentrionalem remotiſſimam aquila grandis detracta leporis pelle oua ſua inuoluit, cuius fœtifico calore pulli educuntur, vt ſcribit Olaus Magnus, ex cuius Regionum Septentrionalium tabula hanc figuram mutuati ſumus. Omne genus aquilarum (inquit Albertus) partes vulpinæ pellis colligere ſolet, ut ova in eis reponat, vel in aliis mollib. & calidis pilis. Quod autem Plinius prodit aquilam aquilonarem ova in pelle vulpis involuta à ramis arborum ſuſpendere, donec Solis calore perficiantur, expertus ſum eſſe falſiſſimum, &c. Vide in Hiſtoria Aquilæ C.

German. Ein ander groß adler geſchlecht in Mittnächtiſchen landen hinder Gottland/welcher einem Haſen ſein balg abzeücht vnd wicklet ſein eyer darein/ daß ſie von der wärme deß balgs außſchlieſſen/als etliche ſchreiben.

Figura hæc ſiue aquilæ, ſiue majoris cuiuſdam auis, quæ propter magnitudinem non in vnius ſed duarum aut plurium arborum vicinarum ramis nidificat ex Tabula Regionum Septentrionalium Olai Magni deſumpta eſt. Sed ipſe in Tabulæ & picturarum explicatione, nullam huius auis mentionem facit. Nos in Capite de Aquilis diuerſis apud recentiores, talem auem ex Geo. Fabricij ad nos epiſtola deſcripſimus.

Ariſtotelis Hypæetus, id eſt Subaquila, vt Gaza vertit: vel potius Gypæetus, id eſt Aquila vulturina. videtur enim & corporis ſpecie, & animo ſeu moribus, ex vulture & aquila mixtum hoc genus. Vocatur & Oripelargus, id eſt Ciconia montana, quòd albicante & nigro coloribus ferè ut Ciconia diſtinguatur. & percnopterus, à nigro pennarum (in alis) colore. Hæc cuius iconem exhibemus auis, (quæ ſi Gypæetus non eſt, planè ei cognata & fortè magnitudine tantum diverſa fuerit,) ſemel tantum noſtra memoria Baſileæ capta eſt, omnibus ignota. Hebræis & Arabibus Racham & Alrachme dicitur.

Gallice percnopterum Bellonius interpretatur Boudree.

Germanice Ein frömbd Adler geſchlecht / mag genennt werden Ein Geyradler.

Latine Aquila anataria, Clanga, Planga, Percnus, Morphnus. Omnia enim (inquit Turnerus) quæ Ariſtoteles & Plinius percno tribuerunt Anglorum balbushardo (is autem eſt cujus picturam damus, ut facile ex Turneri deſcriptione conijcio) conveniunt, ſi ſolam magnitudinem exceperis, &c. Ego an Harpe Ariſtotelis ſit hæc avis dubito, cognatam ſaltem ei eſſe putaverim.

Italice Aquilaſtro. Gallice Huart, ni fallor.

Gemanice Moſzwy/Fiſcher/Entenſtöſzel. hoc eſt, Miluus paluſtris, Piſcator, Anataria vel Anaticida.

LATINE Accipiter abſolutè, vel Accipiter maior. Firmico & recentioribus Aſtur. Pinximus autem fœminam, quòd in rapacium genere fœminæ maribus præſtent. Tertiolus (aliqui tercellinum, vel tricellum, vel trizolum ſcribunt) vocatur mas in accipitrum & falconum genere. quia ſimul tres in nido naſcuntur, duæ fœminæ, & tertius mas: qui fœmina minor eſt, minuſque audax & fortis. Fœminæ quidem ſimpliciter accipitres aut falcones dicuntur, Creſcentienſis.

ITALICE Aſtur. mas, Terzolo. GALLICE Auſtour. mas, Tierzelet.

GERMAN. Habich/ Hapch. Das männlein/ Ein Häpchle.

LATINE Accipiter minor, Niſus recentiorum. (nam Niſus Ouidij Haliæetus eſt, id eſt Aquila marina,) Accipiter fringillarius Ariſtotelis, ut Alberto & nobis videtur: etſi Turnerus accipitrē palumbarium hūc eſſe conijciat. Mas recentioribus appellatur Muſcetus.

ITALICE Sparuiero, Sparauier, Sparauiero, Loyetta.

GALLICE Eſperuier, Eſparuier. mas, Muſchet.

GERMANICE Sperber/ Sperwer. Friſiis, Wickel/ ni fallor. Das männle / Ein Sprintz/ Sprintzel.

Latine Tinnunculus Columellæ & Plinio, (quidam apud Plinium non rectè triſtunculum legunt,) Cenchris.

Italice Canibello, Triſtinculo, Triſtarello, Gauinello.

Gallice Cercerelle, Quercerelle. In Narbonenſi Gallia Siricach.

Germanice Wannenwäher / Wandwäher / Wanntwehen / Wiegwehen. Saxonib. Steingall / Steinſchmatz.

Latine Miluus, Miluius.

Italice Nichio, Miluio, Nibbio, Niggo.

Gallice Milan, Eſcorfſle.

Germanice Weye / Wy / Weiher / Hünerarh / Hünerdieb. Flandris Wüwe.

Latine Buteo, Triorches. Lanarius apud recentiores, & Villanus. Alberto etiam Buteus & Butherius.

Italice Aieta, circa lacum Verbanum. alibi, niſi fallor, Poyana, Bucciario, Lainero.

Gallice Buyſard, Buzart, Bouſant, Lanier. Subaudis Bouſat, Boſe, Lanoy. Faciunt autem Sabaudi genera buſati quatuor. primum cognominā͠t nobilem, alterum communem, tertium album aut caligatum, (blanc ou chaulsè,) quartum marinum.

Germanice Buſhart/Buſant/Buſarhn/Buſe. Saxones Rüttelwy. Germani inferiores Broburen. Sunt qui genus quoddam buteonis impropriè nominent Moſzwy/Moſzhuw. Albertus & Murmellius Lanarium Germanicè interpretantur, Länete/Stweimer/Stwemer.

LATINE Falco, apud Firmicum, Suidam & recentiores. Aquila, Theodotion & Symmachus omnia accipitrum genera, vel omnes aues rapaces, quarum uſus eſt in aucupio, falcones vocant. Accipitrem palumbarium Michaël Epheſius falconem gentilem (id eſt generoſum) interpretatur, Niphus Italus. Accipiter palumbarius eſt falco tertiolus dictus, Idem.

ITALICE Falcon. GALLICE Faucon.

GERMANICE Falck. Belgis Valke. Eſt autem figura Falconis, quam exhibemus, nigri: quem Germani priuatim Kolſalck/ id eſt carbonarium Falconem vocitant.

Æſalon Ariſtotelis, eruditi quidam coniiciunt. Recentioribus Smerillus, Smerla, Smerlus, Merlina, Iſmerlus, Merillo, Meriſtio.

ITALICE Smerlo, Smeriglio.

GALLICE Emerillon, Eſmereillon.

GERMAN. Mirle/Smirlin.

F. Dendrofalcus. Falco arborarius Alberto. Fortè accipiter fringillarius veterum.

GERMANICE Baumfalck/Baumfelckle.

VVLTVR Alpinus, vel aureus (à colore) ut Helvetii cognominant. Tota pars ſupina, id eſt, collum inferius, pectus & venter, & pedes quoque, ruffo colore ſunt, dilutiore quidem caudam verſus; rubentiore autem verſus caput, &c. *Iacobus Dalechampius, medicus Lugduni longè doctiſsimus, Oſsifragam veterum hanc avem eſſe iudicat. Pelliones (inquit) noſtri adhuc vocant un Freneau, quaſi Feneau, ad æmulationem Græci nominis* φήνη. *Sequani vocant Briſeos, Oſsifragam exprimentes. In ventriculo diſſecti repertus eſt Bovis pes. Ex inferiori roſtri parte, barba nonnihil propendet. quamobrem Aquilam barbatam olim vocaverunt. Hæc omnia monſtrant Oſsifragam eſſe, non Vulturem, cuius exuviæ frequentes hîc in tabernis pellionum viſuntur, à Vulturis pennis magnopere diverſæ. Hæc ille. Bellonius Oſsifragam ſuam longè aliter pinxit. Phenæ ſuæ Ariſtoteles colorem cinereum tribuit: qui Vulturi aureo à noſtris dicto non convenit. Oſsifragam habere barbam, colligimus ex verbis Plinii: Sex Aquilarum generibus (inquit) quidam adiiciunt genus Aquilæ quam barbatam vocant, Thuſci Oſsifragam. at* φήνην *barbatam eſſe, Græcorum (quod ſciam) nemo ſcripſit. Oppianus tamen, Harpæ ſuæ ceu barbam attribuit: & alia quædam quæ alii authores Latini Oſsifragæ, Græci verò Phenæ,* τῇ φήνῃ, *& Grammatici quidam Græci, Harpen interpretantur Phenen. Quamobrem Dalechampii ſententiæ acquieſcemus, donec aliquis meliora proferat.* GERMAN. Goldgeyr.

Oſſifraga.

Harpe.

LATINE Vultur.
ITALICE Avoltoio.
GALLICE Vautour.
GERMAN. Geir/Aßgeir/Haſen-geir.

F. Lanius (ſolet. n. dilaniare cæteras quas poteſt aviculas) cinereus mediæ magnitudinis. Bellonio eſt Collurio Ariſtotelis, minor: quanquam Ariſtoteles nullam magnitudinis differentiam facit. Collyriō (inquit) avis eſt ſimilis Merulæ, & eiſdē cibis veſcitur: magnitudine verò Pardali & Mollicipitis, capitur potiſſimum hyeme.

GERM. Thornkretzer/Thorntråer/Nůnmörder.

ITALICE Regeſtola falconiera, Gaza ſperuiera. Gaza marina, Paſſera gazéra.

GALLICE & Sabaudice Matagaſſe. Pie griayche, vel Pie Grieſche, ut Bellonius ſcribit. Pie eſcrayere. Pie ancrouelle, Arneat.

F. Lanius major. Collurio Ariſtotelis major, ſecundum Bellonium. Vide quæ minori hujus generis formæ adſcripſimus.

GERMANICE Warkengel.

ITALICA & GALLICA nomina eadem ei cōuenire videntur, quæ ſequenti.

ORDO SECVNDVS DE AVIBVS RAPACIBVS CARNIVORIS NOCTURNIS.

LATINE Bubo. ITALICE Duco, Dugo, Bufo.

GALLICE Chat huant, Hibou. Duc Bellonio, vel grand Duc: nam alium minorem, quem Otum facit, Gallicè nominat Ducmoyen. ou Hiboucornu.

SABAVDICE, Duc, Chaſſeront, Lucherant.

GERMANICE Franck / Hertzog / Berghuw / Hůru.

LATINE Vlula. Bellonius Vlulam auritam pingit ſimiliter ut Bubonē, & Græcè Ægolium nominat.

ITALICE Vlula.

GALLICE Grimauld, Machette. Bellonius (ut dixi) auritam pingit Vlulam, & Gallicè nominat Hulote, vel Huette.

GERMANICE Vl/ Eül/ üwel/ Huhu.

LATINE Noctua, vel potius noctuæ genus parvum. Bellonij Noctua digitos binos prorſum, & totidem retrorſum vertit.

ITALICE Ziuetta, Zueta, Ziguetta.

GALLICE Souette, Siuette, Zoëtta, Chouette. Bellonius Noctuam aliam, ut dixi, pingit, & Gallicè Cheueche nominat.

GERMANICE Kautz.

Auritæ Bellonio aves nocturnę ſunt, Bubo, Otus, Vlula: Gallicè, Grand duc, Hibou cornu, Huette.

Cruribus hirſutis, Bubo, Aluco (id eſt, Hibou Gallicè, vel Chahuant) Vlula.

Digitis antrorſum binis, & totidem retrorſum, ſimiliter ut Pici, Aluco, Noctua, Vlula.

Vlulæ genus alterum, quod quidam flammeatum cognominant. Hæc fortè eſt aut cognata avis, quã pro Caprimulgo Bellonius pinxit, & Gallicè ab horribili clamore, quem inter volandum ædit, Effraye aut Frezaye vocari ſcribit: & alio nomine petit Chahuant. nam Chahuant ſimpliciter Aluconem ſuum appellat. Sed idem Caprimulgum alium & veriorem, poſt ad nos miſit.

ITALICE Barbaiano.

GALLICE Lege proximè retro ſcripta.

GERMANICE Schleiereül / Kircheül / Ranßulle. Crura paucis rariſúe pilis veſtiri debent.

Noctua quam ſaxatilem Helvetij cognominant: Latinè Lagopodem cognominare licebit, propter digitos pedum ſimiliter ut Lepori vel Lagopodi avi alpinæ, hirſutos.

GERMANICE Steinkautz.

LATINE Veſpertilio. ITALICE Nottola, Notula, Sportegliono, Ratto penago, Barbaſtello, Pipiſtrello, Vilpiſtrello.

GALLICE Souris chauue, id eſt, Mus glaber: vel Rattepenade, id eſt, Mus pennatus.

GERMANICE Flädermauß/Speckmauß.

Nycticorax, non veterum, ſed vulgo ſic dictus circa Argentinam & alibi circa Rhenum, avis piſcivora.

GERMANICE Nachtram / Nachtrabe.

ORDO TERTIVS DE CÆTERIS AVIBVS AEREIS SEV VOLACIBVS, QVÆ RAPACES NON SVNT, ET PRIMVM DE MAIORIBVS, DEINDE DE RE-liquis mediæ magnitudinis. Minores ad Ordinem quartum differuntur.

Latine Grus. Italice Gru, Grua.
Gallice Grue Germanice Kran/Kranich/Krye.

Paradiſi avis, vel Paradiſea, ex Novo orbe, noſtri tantum ſaculi ſcriptoribus commemorata.

ITALICE Manucodiata: quod vocabulum Indicum vel Novi orbis eſt, ubi Mamuco diata, id eſt Auicula Dei nominatur.

GERMANICE Paradeyßvogel / Lufftvogel.

Latine Corvus. **Italice** Corvo, Corbo.

Gallice Corbeau. **German.** Rapp/Rab.

Cornix cærulea apud Miſenos.

Germanice Wilde Holtzkrae/Galgenregel/Hackegel/Teütſcher Pappagey.

F. Corvus ſylvaticus, Ibis nigra ſecundum Bellonium, ni fallor. quanquam imago ab ipſo exhibita, non ſatis cum hac noſtra convenit. Ibidem albam Herodoti, Ciconiam eſſe putat: cui Strabo Ciconiæ colorem attribuit, non ipſam Ciconiam eſſe dicit.

ITAL. Coruo ſelvatico, Coruo ſpilatò, Coruo Marino.

LOTHARINGIS Corneille de mer.

GERMAN. Waldrapp/ Steinrapp/ Clauſzrapp.

Cornix varia vel cinerea, marina, hiberna, apud recentiores: vel cognata ei ſpecies, colore nonnihil differens.

ITALICE Mulacchia vel Munacchia.

GALLICE Corneille ſauuage, Corneille emmantelee.

GERM. Näbelkrae/ Schiltkrae/ Pundterkrae/ Aſzkrae.

Eiconem huius avis accuratiorem dedit Bellonius: qui docet aliam Cornicis ſpeciem eſſe, maiorem, quæ roſtro longiore, albo, in locis cultis grana & vermes eruat: vulgò dictã à Gallis Graye, (ab Anglico nomine Craye quod Cornicem etiam Germanis ſignificat,) vel Grolle, (aliqui ſcribunt Graille Graillat.) & Freux, veluti corrupto nomine à Frugilega. ſic enim Latinos eam vocare, Græcos Spermologum. Eadem à Germanis Räch vocatur.

LATINE Cornix, ITALICE Cornice, Cornacchia, Gracchia.

GALLICE Corneille, un petit Corbin. qui hanc auem Graye vel Grolle nominant Gallicè, cum Cornice varia eam confundunt, vt admonet Bellonius.

GERMANICE Kráe/Krahe/Hußkráe/Schwartzkráe.

Pyrrhocorax alpium peculiaris eſt, luteo roſtro, niger, Plinius.

ITALICE Speluier, Taccola, Paſon, Zorl.

GALLICE Chouette, ou Chouca rouge.

VALESIIS qui Sabaudicè loquuntur, Choquar, Chovette: quæ tamen communia gracculorum generi nomina ſunt.

GERMANICE Alprapp/Alpkachel/ Wilde tul/Bergtul/Steinhetz Beena.

Latine Gracculus, Monedula Lycos Ariſtotelis.

Italice Ciagula, Tatula, Taccola, Cutta, Pola.

Gallice Chouchette petite, Chouca, ou Chouëtte, ut Bellonius habet, aliqui ſcribunt Chucas, Choca.

Germanice Tul/Dole/Aelke/Kaycke/Gacke/Tahe.

F. Caryocatactes vel Nucifraga.

GALLICE Caſſenoix.

GERMANICE Nußbrecher/Nußbretſcher/Nußbicker/Nußhäher.

Lat. Gracculus coracias, roſtro & pedibus rutilis. Bellonius Pyrrhocoracem noſtrum & Graculũ Coraciam eundem facit: nos diſtinguere voluimus, pręſertim colore roſtri admonente: qui in Pyrrhocorace luteus eſt Plinio: in Coracia puniceus, Ariſtoteli.

Germ. Steintahen/Steintulen.

Latine Pica glandaria. Pica quæ glande veſcitur, Plinio. Garrulus recentioribus. Mollíceps Ariſtotelis àn ſit, quærendum. Colios, ut quidam putat, κολιὸς ἢ κολεὺς, eſſe non poteſt.

Italic. Gaza ghiandaia vel ghiandara. Gaza verla. Berta. Ab incolis Chii, qui ex Genuenſibus & Græcis mixti ſunt, vulgò omnibus nominatur Bertina, hoc eſt cinerea, Bellonius.

Gallice Gay. Sabaud. Gaion.

Germ. Häher. Hätzel/Baum hätzel/Hätzler/Herrenvogel/Här/Jäck/Margraff/Marcolfus/Holtzſchreier. Brabantis Girau, Richau.

Garruli vel Picæ glandariæ genus alterum, quod GERMANI circa Argentoratum Roller appellant per onomatopœiam. Ein ander art deß nächſtgemelten Hähers.

F. Garrulus Bohemicus, vel Picæ glandariæ genus tertium. Quærendum an hæc ſit Hercyniæ ſylvæ avis, noctu ignium modo collucens.

GERMANICE Behemle/ Beemerle/ Zinzerelle/ Seidenſchwantz/ Wipſtertz.

LATINE Pica varia vel caudata, longa inſignis cauda.

ITALICE Gazza, Regazza, Putta, Picha, Gazzuola, Gazzara, Ghiandara.

GALLICE Pie, laquette, Dame, Agaſſe.

GERMAN. Aegerſt/Aglaſter/Elſter/Atzel.

LATINE Turdus minor, quem illadem vel tyladem cognominant, Gaza Iliacum vertit.

ITALICE Maluizo, Cion, Cipper.

GALLICE Mauuis, Griuette, Trasle, Touret.

GERMANICE Wintzel/Wintze/Bergtroſtel/Behemle/Bömerle/Beemer ziemar/Wyntroſtel/Rot troſtel.

Latine Turdus ſimpliciter dictus, mediæ magnitudinis. Trichàs Ariſtotelis, Gaza Pilarem vertit.

Italice Tordo.

Gallice Tourd, Litorne, Oiſeau de nerte.

German. Krametvogel/Reckoltervogel.

LATINE Turdus viſcivorus, vel maior, turdela quibuſdam recentioribus.

ITALICE Turdela, Drexano.

GALLICE Griue. Siſerre Lugduni. Sabaudis Griue ſiſalle.

GERMANICE Miſtler/ Miſtelfinck/ Ziering/ Zerrer/ Schnerrer.

Eſt & altera ſpecies minor: Germanis ein Troſtel/ Gallis Griue petite.

Latine Vpupa, Epops.

Italice Buba, Vpega, Gallo de paradiſo, Galleto de Magio, Pupula.

Gallice Hupe, Huppe, Putput, (vel, ut Bellonius habet, Puput, per onomatopœiam,) Lupoge.

Germanice Wydhopf/ Kathan.

LATINE Merula, quòd mera & ſolitaria ferè volet.

ITALICE Merlo, Merulo.

GALLICE Merle, Merle noir.

GERMANICE Amſel/Merl/Lyſter Hollandis.

Merula torquata, ut nos appellavimus à re ipſa, & Germanici Gallicique voca-
buli imitatione. Bellonius aliam Merulam torquatam pingit, torque (quam tamen pictura non exprimit) in collo fuſci coloris: quam Ariſtotelis bæum eſſe ſuſpicatur. ſed in eo torquis Ariſtoteles non meminit, & Gaza non bæum, id eſt, parvam: ſed phæum, id eſt, fuſcam legit, quod laudamus. Noſtri id genus à montibus ſæpibusúe Birgamſel vel Hagamſel denominant. Sed conſiderandum an potius Paſſer ſolitarius vulgò dictus, Merula fuſca Ariſtotelis ſit, quemadmodum Aug. Nipho placuit: & ante eum, Alberto Magno ut videtur.

ITALICE Merulo alpeſtro.

GALLICE Merle au collier.

GERMANICE Ringamſel/ Waldamſel/ Steinamſel/ Kureramſel/ Roſtamſel/ Birgamſel. Sed poſtremum hoc nomen frequentius tribuitur merularum generi fuſco, non canoro.

F. Rubecula vel potiùs Merula ſaxatilis. Natura & ſpecie ferè, cantuſque ſuavitate Merularum generi, aut Paſſeri ſolitario, cognata videri poteſt: nec non Cyano Ariſtotelis, quam Græci hodie Petrocoſſyphon, id eſt, ſaxorum incolam Merulam vocant: Italicè quidam, ut Taguſii, Merlo biauo. Germani Blawvogel. colore differt.

ITALICE Croſſeron circa Bellizonam, alibi (ni fallor) Coroſſolo, quod nomen ruticillæ ſeù phœnicuro alioqui tribuitur.

GALLICE dici poteſt Merle de Rochiers.

GERMANICE Steinrötele / Steintröſtel.

LATINE Cuculus, Coccyx.
ITALICE Cucculo, Cucco, Cuco, Cucho.
GALLICE Cocou, Coquu, vel ut quidam ſcribit, Coqu.
GERMANICE Gucker / Gugganch / Guckuck.

LATINE Sturnus.
ITALICE Storno, Stornello, Sturnello.
GALLICE Eſtourneau.
GERM. Staar / Rinderſtar / Sprehe.

LATINE Picus maximus, vel niger. Tertia ſpecies Pryocolaptæ Ariſtoteli,

ITALICE Pico, Picchio,

GALLICE Pic, Pimar, Pieumart: Le plus grand Pic uerd. abutuntur enim nomine Pic uerd ad quoſuis Picos.

GERMANICE Holtzkräe/Holkräe/Kräſpecht/Ein groſſer ſchwartzer Specht.

Latine Picus viridis. Picus arborarius vel arborum cauator, Picus Martius maior, Bellonio.

Italice Pigozo.

Gallice Piuert, Picuerd, vel Piciaulne.

Germanice Grünſpecht.

Latine Picus varius, albo nigroq; diſtinctus. Bellonio Pipra, Pipo, & Picus Martius minor.

Gallice Epeiche, Coul rouge, vel Pic rouge.

Germanice Aegerſtenſpecht/Elſterſpecht/Bunterſpecht/Weißſpecht. Minimus inter varios, à noſtris vocatur Spechtle, Graßſpecht.

Oriolus apud recentiores quoſdam. Plinio picus qui nidum ſuſpendit in ſurculo primis in ramis cyathi modo. Bellonio Galgulus, Icterus, Chlorion, Colios.

ITALICE Becquafiga, Bruſola, Galbedro, Garbella.

GALLICE Loriot, Orio.

GERMANICE Wittewal/ Widwal/ Bierolff/ Bruder berolff/ Gerolff/ Byrolt/ Tyrolt/ Kerſenryſe / Goldmerle / Olimerle.

F. Picus cinereus vel ſubcæruleus. Sitta fortè Ariſtotelis.

ITALIC. Ziollo circa Bellizonam prope Alpes.

GALLICE Torchepot, ab artificio nidi è terra pingui tanquam à figulo facti: vel grand Grimpereau. Bellonius alteram quoque ſpeciem eius minorem inveniri tradit. Vide mox in Certhia.

GERMANICE Chlän/ Tottler/ Kottler/ Nußbicker/ Nußhäcker/ Blawſpechtle/ Baumhecker/ Kläber/ Meyſpecht.

Certhias vel Certhius Ariſtotelis, niſi quis Cnipológon eiuſdem eſſe malit. Scandulaca Latinè vel Reptitatrix vocari poteſt. Turnerus videtur Cnipológon lyngem noſtram facere. Præſentem verò aviculam, Picorum formæ reſpondere negat, & roſtri teneritudinem ut Picorum albo adſcribatur, non pati.

GALLICE dici poteſt petit Grimpereau: quanquam Bellonius aviculam ſic dictam Gallicè aliter pingit, Certhiam Ariſtotelis & ipſe faciens. Proximè quidem ante exhibitam autem Galli grand Grimpereau vocant.

GERMANICE Baumkletterlin/ Rinnenkläber: melius fortè Rindenkläber dicenda, quod corticibus arborum adhæreat.

Latine Iynx, Torquilla, Turbo.
Italice Collo torto, Stortacoll, Capetorto, Vertilla, Formicula.
Gallice Tercot, Turcot, Torcot, Tercou, Torcou.
Germ. Windhalß/Naterhalß/Naterwendel/Naterzwang/Trähalß/Krinitz.

F. Picus muralis. Sabaudis circa Neocomum Pitſchat.

Gallice Pic de muraille: vel Eſchelette, Ternier, apud Aruernos.

Germ. Murſpecht/ Klättenſpecht.

Pſittacus quem erythroxanthum diſtinguendi gratia cognominare viſum eſt.
Germanice Ein rotgelber Sittich.

LATINE Pſittacus, Pſittace. Sunt autem ſpecies huius generis diverſæ. Pſittacum illum cuius hæc figura eſt erythrocyanum nos à præcipuis coloribus cognominamus.

ITALICE Papagallo.

GALLICE Papegay, Papegaut, Perroquet.

GERMANICE Sittich/Sickuſt/Pappengey.

ORDO QVARTVS DE AVIBVS VOLACIBVS SIVE AEREIS MINORIBVS, FRVGIVORIS PRIMVM, deinde vermivoris.

Coccothrauſtes Græcè, Latinè Oſſifragus dici poterit, quod oſſicula ceraſorum confringere ſoleat ut nucleis veſcatur. Sed longè alia eſt Oſſifraga Aquilarum generis. Hic fortè eſt Pardalus Bellonii, quamvis colore differt. ſed ipſe etiam pro ætate colores eum variare ſcribit.

ITALICE Friſon, Fruſone, Griſon, Franguel montagno.

GALLICE Choche pietre: eadem fortè quæ Grosbec & Pinſon royal à Bellonio dicitur.

GERMANICE Steinbyſſer/Klepper/Kernbeiß/Kirßfinck/Kirſeſchneller/Bollebick.

F. Loxias vel Curviroſtra.

GERMAN. Creützvogel/ Krum̃ſchnabel.

Latine Paſſer.

Italice Paſſara, Cega.

Gallice Moineau, Mouzet, Paſſe, Paiſſe, Moiſſon, Paſſereau, Paſſerat.

Germanice Spar/ Spatz/ Hußſpar/ Sperck/ Sperlinkg/ Lüninkg.

Paſſeris ſpecies quam Germani vocant Gaulammer/ Gollammer: aliqui Emerling ſimiliter ut proximè ſequentem auem.

Paſſeris ſpecies alia, fortè paſſer ſpermologus veterum, nos Germanici vocabuli imitatione Emperizam flavam nominavimus. Vide mox in Gallicis nominibus.

Italic. Cia, Megliarina, Verzerot, Paierizo, Spararda.

Gallice Bruyan, Verdun, Verdrier, Verdereule, Verdere. Sed hoc poſtremum alii chloridi noſtræ attribuunt. Bellonii Anthus hic videtur, quem à Græcis hodie Latino nomine Florum appellari ſcribit. Gallicum nomen unum duntaxat ponit, Bruant, à voce factum.

Germanice Embritz/ Emmeritz/ Emmering/ Emmerling/ Gilbling/ Gilberſchen/ Kornvogel/ Geelgorſt. Aliqui hanc quoque (ut alii ſuperiorem) vocant Goldammer.

F. Emberiza alba, vel potius Spermologus albus, ſuperiorem differentiæ gratia flavum cognominabimus.

ITALICE Cia montanina, ni fallor.

GERMANICE Wyſſe Emberitz.

F. Emberiza pratenſis.

ITALICE Ceppa circa lacum Verbanum.

GERMANICE Wiſemmertz.

F. Prunella.

GALLICE Hæc fortè eſt auicula, quam Bellonius Gallicè vocat petit Mouchet aut Moucherelle, & Latinè Paſſerem rubi (aut ſepium) vocari poſſe putat.

GERMAN. Prunell.

Latine Carduelis, Thraupis Ariſtotelis : & fortè Acanthis recentiorum Græcorum, quam & Phœcilida (id eſt, Variam) vocāt. Zena,& Aſtragalinus Græcis vulgò. Ariſtoteles Pœcilides & Alaudas inimicas facit,& ova in vicem devorantes. Noſtra quidē Chloridis veterum ſpecies altera, Bellonii Thraupis videtur.

Italice Raparino, Ravarino. Vel potius Gardello, Gardellin, Gardelino, Cardellino, Carzerino.

Gallice Chardonneret. Sabaudis Charderaulat.

Germanice Diſtelfinck/Diſtelvogel/Stigelitz. Friſiis Petter

F. Linaria. Ruellius Miliariam vocat. Columellæ quidem & Varronis Miliaria, alia maior videtur avis fuiſſe, milio ſaginari ſolita: ea (ut conjicimus) quam Itali Bononiæ Hortulanum vocant. Linariam noſtram Bellonius Ægithum Græcorum eſſe putat, Salum Latinorum: alii verò ſequētem proximè aviculam.

Italice Fohonello, Fanello, Canuarola.

Gallice Linotte, vel Picaveret. Sabaudis Lynnette.

German. Lynfinck/Schöſſzlin/Henffling/Flachßfinck. Friſiis Rubin.

F. Linaria rubra. Aſter fortè Oppiani, niſi ea Carduelis ſit.

Italice Finett, circa Lacum Verbanum.

Gallice dici poterit, Linotte rouge.

Germanice Schöſſerle/ Stockhenffling/ Tſchütſcherle. Eruditi quidam hanc veterum Ægithon ſeu ſalum eſſe putant: & Germanicè interpretantur Zötſcherlin. Bellonius verò aviculam proximè retrò poſitam, Ægithum facit.

Latine Fringilla vel Frigilla.

Italice Franguello, Frangueglio, Fringuello.

Gallice Pinſon, Grinſon, Quinſon.

German. Finck/Rotfinck/Buchfinck.

Aves inſolitæ Salodori viſæ per hyemem anni 1559. fuerunt aviculis, quas Fringillas vocant, magnitudine æquales, & omnino iiſdem quoque cum illis (præſertim fæmellis) coloribus, ſed paulò explicatioribus: & roſtro ſubflavo, in extremitate tantum nigro. Vox non eadem, ſed magis incondita, & rauca quodammodo. In ſumma, ita repræſentabant Fringillas noſtras pulchriores ut dubitare aut negare nullus fuiſſet auſus, quin eſſent de illarum genere. Multitudine autem volabant incredibili. ſolas ſylvas frequentabant & præcipue fagorum: tribus aut quatuor menſibus conſpectæ. Hæc ex literis præſtantiſſimi Salodorenſis medici Apollinaris Burcardi.

Latine Fringilla montana.

Italic. Franguel montagno, quod tamen nomen alii etiam aliis auibus attribuunt.

Gallice Montan, Montain, Pinſon d' Ardenne. Aliqui non rectè Paſſerem ſylvaticum vocant, Paiſſe ou Moineau de bois.

Germ. Waldfinck/Thannfinck/Schneefinck/Winterfinck/Rotwert.

Acanthis Ariſtotelis, Gaza Spinum & Ligurinum tranſtulit.

Italice Lugaro, Lugarino, Legora, Legorin, Luganello.

Gallice Scenicle, Ceriſin, Cinit.

Germanice Zinßle/Zeiſel/Zyſele/Zyſchen/Gälvogel/Siſgen.

F. Citrinella, Chloridis veterum ſpecies. Bellonio hæc Thraupis Ariſtotelis eſt. nos Carduelem vulgò dictam, Thraupidem appellamus.

Italice Citrinella, Lequila.

Gallice Tarin, per onomatopœiam, Tirin.

Germanice Cytrinle.

F. Serinus, Chloridis veterum ſpecies alia: quæ Gallis & Italis Serin, quaſi Siren quædam, à dulcedine cantus vocatur. Bellonius hanc Acanthidem, hoc eſt, Spinum ſeu Ligurinum facere videtur.

ITALICE Serin, Scartzerino.

GALLICE Serin, Cedrin.

GERMANICE Fädemle/ Schwäderle/ Girlitz/ Grill/ Hirngrill.

Chloris Ariſtotelis. Gaza Luteam & Luteolam vertit, malim ego Viridiam.

ITALICE Verdon, Verderro, Verdmontan, Zaranto, Taranto, & Frinſon circa Tridentum.

GALLICE Verdier, Verdier de haye, Serrant, ut Græcis alicubi vulgò Aſarandos. Sabaudis Verdeyre: quod nomen etiam paſſeri ſpermologo noſtro à Gallis attribui puto.

GERMAN. Grünling/ Grünfinck/ Kuttvogel/ Tutter/ Rappvogel/ Hirßvogel.

LATINE Parus vel Ægithalus maior, Fringillago Gazæ.

ITALICE Pariſola, Paruſſola, Pariſola domeſticha, alicubi caponegro, & circa Alpes tſchirnabò. Priora duo ex his nomina parorum generi communia ſunt: Capo negro atricapillæ ſeu ficedulæ potius attribuendum eſt.

GALLICE Meſange, vel Nonnette. Sabaudis Maienze.

GERMAN. Spiegelmeiß/ Groſſemeiß/ Brandtmeiß/ Kolmeiß aliquibus. noſtri enim de minore paro verticis nigri hoc nomen efferunt.

Parus cæruleus vel minor hic cognominari poteſt. Ægithali tertia ſpecies Bellonio.

ITALICE Paruſſolin, Parozolina.

GALLICE Marenge, vel Meſange bleve.

GERM. Blawmeiß/ Bymeiſſe/ Pimpelmeiß/ Meelmeiß.

Parum atrum appello, quem plerique Germani Kolmeiß / id eſt parum carbonariũ nominant: quanquam etiam parum maiorem Saxones & alii quidam ſimiliter appellant.

Parus ſyluaticus hic à noſtris dicitur.

GERMAN. Waldmeißle / Thannmeißle / & à voce Zilzelperle. Aliqui minus propriè Waldzinßle vocant.

Parus paluſtris vulgò dictus. noſtri hunc carbonarium vocant: quod nomen alii paro majori, alii minori, quem paulo antè atrum appellavimus, attribuunt.

GALLICE. Videtur hæc etiam avicula poſt cæteros paros à Bellonio deſcribi, ſed nullo peculiari nomine Gallico.

GERMANICE Murmeiß / Rietmeiß / Reitmeiß / Aeſchmeißle / Kaatmeißle. Noſtris Kolmeiß.

Parus criſtatus vulgò.

GALLICE Meſange hupée.

GERMAN. Kobelmeiß / Strußmeißlin / Heubelmeiß / Heidenmeiß.

Parus monticola Ariſtotelis, ut conjicio. noſtri caudatum nuncupant, quod caudæ longitudine paros cæteros excedat.

Gal. Meſangea la longe queue.

German. Schwantzmeißle / Pfannenſtil / Berckmeißle / Zagelmeiß / Pfannenſtiglitz.

Latine Curuca, vel Curruca per duplex r. Sub hoc genere etiam ficedulas & atricapillas comprehendo. Bellonius Ficedulam facit.

Italice Pizamoſche, Becquefigo, Piccafiga, Capo nero, Teſta nera, Sartagnia.

Gallice Becquefigue, Papafigho.

Germanice Graßmuck/Schnepffli/Wüſtling. Es ſind jhren IIII. oder V. underſcheid/ under welchen ſonderlich der Schwartzkopff oder Münchlein (in Saxen) genent wirdt.

Currucis ſeu ficedulis cognatam hanc quoque auiculam dixerim, quam circa Argentoratum vocant ein Bürſtner.

LATINE Luſcinia, Philomela etiam Latinis quibuſdam. Nam Græci plærique Philomelæ nomine hirundinem intelligunt.

ITALICE Roſignuolo, Roſcignolo, Ruſcignivolo, Luſignivolo.

GALLICE Roſſignol, Rouſſignol.

GERMANICE Nachtigall.

Erithacus Ariſtoteli, Rubecula Gazæ. Hanc auem hodie plerique à rubicundo pectoris colore denominant.

ITALICE Petto roſſo, & per ſyncopen petuſſo: Peccietto, Pechietto, Ferbott.

GALLICE Rubeline, Gorge rouge, Betée: aliquibus etiam Gadrille, Roupie. Sabaudis, ni fallor, Rouge bourſe.

GERMANICE Rötele/ Winterrötele/ Rotbrüſtle/ Waldrötele/ Rotkröpfflin/ Rotkelchyn.

Phœnicurus Ariſtoteli, Ruticilla Gazæ.

ITALICE Revezòl, Coroſſolo.

GALLICE Rouſſignol de mur, Rouſſignol de muraille.

GERMAN. Haußrötele/ Summerrötele/ Rotſchwentzel/ Rotzägel/ Rotſtertz/ Wynvögele.

Phœnicuri ſpecies altera: Pyrrhulas fortè Ariſtotelis, quam Gaza Rubicillam interpretatur.

GERMANICE circa Argentoratum vocant Rotſchwentzel/ quod tamen nomen ab aliis pleriſque ſuperiori tribuitur.

F. Rubrica. Pectore inter aves hæc una maxime omnium rubet. Bellonio hæc eſt Sycalis ſeu Ficedula, & alio nomine Melancoryphus, id eſt, Atricapilla.

ITALICE Suffuleno, Franguello montano, (quamvis & aliæ quædam fringillæ montanæ vocantur,) & alicubi circa Alpes Franguel inuernengk, id eſt fringilla hyberna.

GALLICE Pivoine, Sifleur, & Groulard. ſed poſtremum hoc potius debetur alteri aviculæ, quam Batidem Ariſtotelis Bellonius putat. Lotharingis Pion.

GERMANICE Gügger/ Blutfinck/ Goldfinck/ Gutfinck/ Brommeſſer/ Bollenbyſſer/ Rotvogel/ Hail/ Goll/ Gympel/ Gumpel/ Thumherr/ Thumpfaff/ Pfäfflin/ Quecker/ (Das weible/ Quetſch/) Pilart.

LATINE Regulus, Trochilus, Rex, Senator, Baſiliſcus. Bellonius Troglodyten noſtrum, cuius icon ſtatim ſequitur, pro Trochilo & Rege avium pingit: & Roytelet quoque nominat Gallicè. hunc vero noſtrum Regulum, facit Ariſtotelis Tyrannum: quem Ariſtoteles paulò maiorem cicada eſſe ſcribit, criſta punicea. noſter hic non criſtam, ſed maculam auream, non puniceam, in vertice gerit.

ITALICE Reillo, Regillo, Scricciola, Rectino, Reatin, Fiorrancio.

GALLICE Rottolet, Roytolat, Petit roy, id eſt Regulus, ab aliis Poul, quòd propter parvitatem ſemper pullus appareat. aliis Sourcicle, vel melius Soulcie, quod plumas nigras ſupra oculos ceu ſupercilia gerat.

GERMANICE Goldhendlin/ Strüßle/ Ochſeneugle. Sed plæraque hæc nomina in diverſis linguis à rege denominata, paſſerem troglodyten potius ſignificant, quem cum regulo multi confundunt.

LATINE Paſſer troglodites. Bellonius quidem longè alium Troglodyten facit, aviculam Phœnicuro valde ſimilem, multò minorem, corpore oblongo: Gallicè dictam Fovette rouſſe, ab eo quòd foveas intret, & ruffo colore ſit. Sed noſtrum Troglodyten verum eſſe ex Aëtii deſcriptione perſpicuum eſt.

ITALICE Reillo, &c. vide ſuperius in Regulo. Perchia chagia (ni fallor) Siculis.

GALLICE Beurichon, Farfonte, Contafaſona, Rebetre, Roy, Rezeto, Redoyell. vide ſupra in Regulo. Bellonio Roytelet, Bœuf de Dieu, & Berichot.

GERMAN. Zaunſchlipffle/ Thurnkönick/ Schnykünig/ Zaunkönig/ Neſſelküninck/ Winterküninck. Neußcönig/ Dumeling.

Paſſerculi genus ſolitarium, cuius nomen nobis incognitum eſt, niſi quod aucupes quidam noſtri nominant **Todtenvögele/Flügenſtächerle**/ id eſt, Myiopon. In arboribus, & ſylvis ſemper irrequietum muſcis victitat. Batidem Ariſtotelis eſſe coniectat Bellonius, cui à batis, id eſt vepribus nimirum impoſitum eſt nomen.

Gallice Traquet, Groulard, Tarier. Nomen quidem Groulard, etiam proximè antè depictæ Atricapillæ Bellonij quidam tribuunt.

Auicula Argentorati dicta **Wydengückerle**/ minima eſt: colore partim fuſco, partim ſubflauo, &c. Noſtris **Wyderle**/ quòd ſalices amet, quamuis aquatica non ſit: & **Zilzepſle**/ à voce. Latinè Salicariam dixeris.

Ibidem auiculam muſcis victitandem appellant **Gückerlin/Gickerlin/Grienvögelin**. Latinè ſi libet, Glareanam vocemus. Eſt enim glarea Latinis, quod **grien** Germanis: hoc eſt minutiſſimi lapilli & arenæ in ripis ac litoribus.

Eſt & quæ **Güntel** dicitur ibidem, gregaria avis, & ſeminibus victitans, pectore rubicundo vel rubricæ colore: ad Paſſeres nimirum referenda, vel roſtri ſpecie.

Avis quam circa Argentoratum Wegſlecklin nominant, magnitudine & ſpecie Phœnicurum ſeu Erithacum referens, ſed pectore cæruleo, &c.

LATINE Hirundo.
ITALICE Rondine, Rendena, Rondena, Rondinella) Ceſila, Ziſila.
GALLICE Harondelle, Hirondelle petite.
GERMANICE Schwalm/ Schwalbe/ Haußſchwalm.

LATINE Cypſelus, Gaza apedes & depedes dixit.
ITALICE Rondone, Bivi, Dardano.
GALLICE Martinet, Martelet, La grande hirondelle, grand Martinet, Moutardier.
GERMANICE Spyr/Spyrſchwalb/Gerſchwalm/Geyrſchwalb.

LATINE Hirundo ruſtica cognomine, vel agreſtis, vel ſylveſtris. Drepanis vel Riparia Bellonio, ut ſuſpicor. Poteſt & Apus minor vocari, vel Cypſelus minor. nam ſuperior maior eſt.

GALL. Petit Martinet, Hirondelle de rivage Bellonio ni fallor.

GERMAN. Murſpyr/Münſterſpyr/ Kirchſchwalb/ Murſchwalb/ Bergſchwalb/ Wyſſer ſpyr.

ORDO QVINTVS DE TERRESTRIBVS SEU HUMIVOLIS AVIBVS, QVÆ PVLVERATRICES SVNT: ET PRIMVM DE manſuetis: quibus & columbas adnumeravi ex ſententia Ariſtotelis, etſi Gyb. Longolius columbas inter aves pulveratrices rectè numerari non putat.

LATINE Gallus, vel gallus gallinaceus, & gallinaceus ſeorſim. ITAL. Gallo. GALL. Cocq, gau, geau, gal, Cog. GERMAN. Han/Haußhan/Gul/Güggel.

Latine Gallina, Gallina villatica vel villaris.

Italice Gallina.

Gallice Geline, Poulle.

Germanice Henn/ Hun.

Latine Capus, Capo.

Italice Capon, Capone.

Gallice Chappon.

Germanice Kappun/Kapaun/Kaphan.

Gallina lanigera, in regno Mangi, ex Charta quadam Coſmographica.

German. Ein frembder Han/ hat wullen nicht fädern.

LATINE Pavo, Pavus: fœmina privatim Pava Auſonio. Iunonis avis, ales Iunonia.

ITALICE Pavon, Pavone, Pagone.

GALLICE Paon.

GERMANICE Pfaw. Saxonicè Pagelun.

F. Gallopavus. Avis eſt Gallinacei generis, non pavonini: neque aliud cum pavonibus commune habet, quàm caudæ explicationem. quare aliqui non rectè pavonem Indicum vocitant. Ælianus de animalibus 16.2.: Indicum gallinaceum nominat. Meleagridũ generi cognata videtur avis. Bellonius hanc ipſam, Meleagridem putat: vel Gibberam (gallinam) Varronis. Meleagrides, hoc eſt, gallinarum genus gibberum, variis ſparſum plumis, &c. Plinius. Nos paulò poſt aliam Meleagridem dabimus, (quam Bellonius Gallinam Africanam ſeu Numidicam facit,) cui crura ſine calcaribus, & alia ex Clyti deſcriptione conveniunt. Bellonius huius generis marem cum carcaribus pingit, fœminam abſque illis: & à Ptolemæo in penultima tabula Aſiæ Pavonem Aſiæ nominari ſcribit. Varro & Plinius Gallinam Africanam à Meleagride non diſtinguunt. Grandes, varias, ſeu variis ſparſas plumis, & Gibberas eſſe ſcribunt. Columella verò diſtinguens: Africana Gallina eſt (inquit) quam plerique Numidicam dicunt, Meleagridi ſimilis, niſi quòd rutilam galeam *(fortè paleam)* & criſtam capite gerit: quæ utraque ſunt in Meleagride cærulea. Tranquillus etiam Meleagrides à Numidicis ſeparat. Martialis Numidicas guttatas dixit. Clytus ſcribit magnitudinem ei eſſe gallinæ generoſæ. caput parvum & glabrum: in quo criſta carnea, dura rotundaque clavi aut paxilli inſtar emineat, colore lignum referens. Ad malas ab ore orta caruncula longa, barbæ (palearum) loco dependet, rubicundior quàm in genere gallinaceo. barbam autem mentúmve in gallinis dictum, quod roſtro adhæret, non habet. Corpus nigrum, maculis plumarum candidis, frequentibus, lente maioribus, diſtinguitur. ſunt autem orbiculi iſti in rhombis nigris. Crura ſine calcaribus: fœminæ maribus tam ſimiles, ut vix dignoſcas. Sic ille.

Italice Gallo d' India.

Gallice Coc d' Inde.

Germanice Ein Indianiſcher oder Kalekuttiſcher han.

Latine Columba vulgaris, vel domeſtica. Albæ propriè ſunt domeſticæ: illæ verò quibus niger color in alis accedit, turriculæ vel ſaxatiles cognominantur, in quo genere etiam Oenades ſeu Viganines ſunt, maiores albis: eas Galli Pigeneos Fuyards appellant. Rondeletius aliam auem Oenadem facit, de qua infra. Tertium genus ex duobus ſuperioribus mixtum, Miſellum aut gregale cognominari poteſt, Bellonius.

Ital. Columbo, Columba, Colomba, Puniono, Palumbo etiam aliquibus.

Gallice Coulon, Columbe, Pigeon priué.

German. Taub/ Taube/ Zame taube.

Columba Anglica vel Ruſſica, Palumbus cicur.

Gallice Pigeon paté.

Germanice Zame ſchlagtaub/ Welſche taub/ Gehößlete taub.

ORDO SEXTVS DE PVLVERATRICIBVS FERIS SEV SYLVESTRIBVS, MAIORIBVS PRIMVM, QVÆ FERE GALlinacei generis ſunt: deinde minoribus.

Vrogallus ſimpliciter, vel Vrogallus maior. Videtur autem Tetraon Plinii. Bellonius
Tetraonem vel Erythrotaon nominat. Otidem verò vel Tardam, facit alteram Te-
his ſpeciem hanc. Gallus ſylveſtris vel montanus maximus.

ALICE Cedron, Gallo Cedrone, Gallo ſeluatico: Stolzo, Stolgo, Stolcho.

ALLICE Apud Sabaudos & Aruernos, Coc de bois, Faiſant bruyant.

ERMANICE Orhan/ Vrhan/ Awerhan/ Pirckhün/ Groſſer bergfaſan.

Vrogalli minores in Septentrione duobus aut tribus menſibus ſub nive ſine cibo latitant, quod Olaus Magnus teſtatur, ex cuius Tabula Oceani Septentrionalis hanc iconem mutuati ſumus olim, priusquam Vrogallum utrumque ad vivum depictum haberemus.

F. Vrogallus minor. Tetraon minor.

ITALICE Faſan négro, Faſiano alpeſtre, Gallo alpeſtre.

GERMAN. Laubhan/ in Helvetia: alibi (ni fallor) Bromhan. Kleiner bergfaſan.

F. Grygallus maior, ut nos vocamus per onomatopœiam, & Germanici vocabuli imitatione. Eadem aut prorſus cognata videtur Bellonii Attagen: ipſa etiam in altis tantum montibus degens, apud Hiſpanos, Aruernos, in alpibus & alibi, maior quàm Gallina ruſtica: ſimilis feræ Canæ petieræ Gallorum, ſed minor. Colore ut plurimum eodem eſt, (illum quidem non exprimit:) invenitur tamen etiam tota candida, ita ut à Lagopode ſola magnitudine diſcernatur. A Græcis hodieque Taginàri vocatur.

Gallice & Italice Francolino: quanquam id nomen Itali quidam etiam Gallinæ ruſticæ tribuunt, ut circa Brixiam.

Germanice Grůgelhan/ in Alpibus Helvetiæ.

Ab hoc non differt Grygallus minor, quem Alpium noſtrarum incolæ vocant ein Spilhan: niſi quòd dimidio ferè minor eſt. nempe ſeſquialter ad Gallinam ruſticam, quam à corylis Germani denominant, comparatus: ad quam Grygallus maior triplus eſt.

LATINE Meleagris, Gallus Numidicus vel Mauritanus ſylveſtris. Afra avis, Horatio. Gallina Africana ſeu Numidica Bellonio. Plura lege ſupra in Gallo Pavo, pag. 56.

GALLICE Poulle de la guinoe.

GERMANICE Ein frembder wilder han auß Africa oder Barbarijen.

Aliud Galli ſylveſtris genus in Scotia, quod indigenæ vocant ane blakcok, hoc eſt gallum nigrum: fœminam verò quæ magnitudine inferior & colore dilutior eſt, ane grey hen, hoc eſt gallinam fuſcam. Eadem fortè avis eſt quam Turnerus vocat Anglicè Morhenn, & Hethcok.

Scoti hunc Gallum paluſtrem vocant: ſua lingua, ane mwyr cok: quod nos proferremus ein Murhan. Haud ſcio an eadem ſit Gyb. Longolii gallina paluſtris quam Germanicè vocat Kurhenn.

Latine Phaſianus.
Gallice Faiſant.
Italice Faſan, Faſano, Fagiano.
Germanice Faſan/ Faſian/ Faſant.

Bellonius ſuum Phaſianum nec capite criſtato pingit: nec cauda tam longa, ſed eâdem qua corpus eius, collo & capite demptis, longitudine, &c. In deſcriptione quidem duo Phaſianorum genera, ſicuti & Perdicum, inveniri ſcribit: & in utriuſque capite binos è plumis apices ſpectari, quos tamen cum libuerit demittant.

Latine Attagen, ut quidam putant. Recentioribus qui Latinè balbutiverunt Bonoſa, Alberto etiam orix, ineptè. Bellonius aliam Attagenem facit, eam ſcilicet auem aut cognatam, quam ſupra Grygallum appellavimus. Hanc verò Gallinam ruſticam vocat, de qua ſcripſerit Varro: Gallinæ ruſticæ ſunt in urbe raræ nec ferè manſuetæ ſine cavea videntur Romæ: ſimiles facie non his villaticis gallinis noſtris, ſed Africanis aſpectu & facie contaminata. In ſervitute non fœtant, ſed in ſylvis. Ab his Gallinaria inſula in mari Liguſtico dicta eſt.

Italice Francolino, ut circa Brixiam vocant: Pernis alpedica, Perdice alpeſtre, Faſanella. Sed Francolini nomen alteri potius avi debetur, nempe Attageni.

Gallice Gelinette ſauuage, Perdris de montaigne: Lutetiæ (quò aliquando ex Arduenna ſylva adfertur, Gelinote de bois. Præfertur Phaſianis: & una avis aliquando duobus numis aureis vænit.

Germanice Haſelhun.

Latine Perdix maior, roſtro & cruribus rubris: Perdix Græca.

Italice Coturnis, Chotroniſſe, Perniſo, Perniſa. Græci etiam hodie Italos imiti Cothuruo vocant.

Sabavdis, Perdris gaye, vel gaille, vel gaule. Perdris aux pieds rouges, Perniſſe. Eadem videretur Gallorũ Perderis cognomine franche vel rouge, niſi duplo ferè minor eſſet.

Germ. Rot hun/Rot räbhun/Welſch räbhun/Perniiſſe/Parniiſſe.

Latine Perdix minor (vel fulva Bellonio.) Avis externa Plinio.
Italice Perdice, Perniſette, Pernigona, Starna. Gall. Perdris, Perdris gringette ou grieſche, Perdris des champs, Perdris griſe, Perdris goaſche, (aliàs gouache, vel goiche.)
Germanice Räbhun/Feldhun.

Latine Lagopus varia, colore tantum (ut videtur) a ſequente differens. Perdices alpinæ etiam vocari poterunt, hæc varia: quæ ſequitur, candida.
Italice Otorno (ni fallor) circa Tridentum, circa Verbanum lacum Colmeſtre.

German. Steinhun.

☞ *Eſt præterea Perdix Damaſcena (quam Bellonius pingit ac deſcribit,) vulgari Perdice noſtra minor: cruribus hirſutis uſq; ad digitos pedum, ut Tetraon & Attagen. colore per collum ac dorſum gallinaginis ſive ſcolopacis. alarum verò color varius eſt, &c. ſub alis & ventre albicat. cauda brevis eſt. torques diverſis coloribus in pectore. Alia deniq; eſt Syroperdix, nobis adhuc ignota, corpore nigro, roſtro rubro.*

Latine Lagopus, cui pedes leporino villo inſignes nomen hoc dedêre, cætero candidæ, columbarum magnitudine, teſte Plinio. Invenitur & Attagen totus candidus, ita ut ſola magnitudine à Lagopode diſcernatur, veluti minore, ut refert Bellonius.

Italice Vrblan, Rhoncas, Herbey, Perdice alpeſtre, Perdice bianche de la montaigne.

Gallice Perdris blanche de Savoie, Arbenne.

German. Schneehun / Schneevogel / Berghun / Weißräbhun / Weiß wildhun / Steinhun / Schrathun. Hæc avis Attageni congener eſt, ut Bellonio videtur.

Latine Palumbus vel palumbes minor. Livia columba, ut Gaza ex Ariſtotele vertit. Græce Phaps, vel Pelias oxytonum.

Italice Palumbella.

Gallice Croiſeau, à cavernis: & Biſet à colore, ut pain bis.

Germanice Lochtaub/Kleine wilde taub/Holtztaub.

Latine Palumbus maior (quanvis icon hæc per negligentiam minor facta eſt) vel torquatus. Græce Phatta.

Iallice Torquato, Ghiandaria, Colombo favaro, vel favacco: Tudon. alibi Colombo butaracco, à voce.

Gallice Coulon ou pigeon ramier, (à ramis arborum puto quibus inſidet:) Manſart.

Germ an. Ringeltaub/ Schlachtaub/ Groß Holtztaub/ Plochtaub. Flandris Krießduue.

Latine Turtur.

Italice Tortore, Tortole, Tortora, Turtura.

Gallice Turtrelle, Tourte, Tourterelle, Tortorelle.

Germanice Turteltaub/ Turtel.

Oenas Ariſtoteli, Gazæ Vinago, Alchata Arabicè. Rondeletio ἶνας potius nominanda videtur hæc avis quam exhibemus, à fibris quas Græci ἶνας nominant. ita enim fibroſa & dura eſt, ut neq; edi, neq; ad cibum parari, niſi detracto tergore, commodè poſsit. gregalis eſt, ſimilima Perdici, &c. cruribus, ni fallor, anteriori parte tibiæ ad pedem uſq; hirſutis, ut pictura præ ſe fert. Bellonius aliam Oenadem facit, ut ſuprà in Columba domeſtica dictum eſt. Similis huic avi & cognata, Cana petiera vulgò Gallis appellata, videtur: colore differt. Canam quidem illam Bellonius pingit ac deſcribit, putatq; Otidi ſive Tardæ aui affinem eſſe, ita ut magnitudine ferè tantùm differre videatur. quamobrem Otis minor apellari poterit: hæc verò Rondelitii Inas, Otis minor altera.

GALLICE Angel circa Monſpeſſulum.

GERMAN. Ein vogel im Teutſchland vnbekant: beduncket mich der art der Trappen etwas ånlich/ möchte ein kleiner Trapp genent werden.

Otis Ariſtotelis. Recentiorum Tarda vel Biſtarda. Nemeſiani Tetrax uel Tarax. Tetraonis altera ſpecies Bellonio. ſed multùm ſanè differt à Tetraone vero, hoc eſt, Vrogallo noſtro. Huic Canam petieram vulgò à Gallis dictam, cognatam eſſe coniicit Bellonius: vide quæ annotavimus ad avem proximè præcedentem.

ITALICE Starda.

GALLICE Ouſtarde, Oſtarde, Houtarde, Biſtarde.

GERMANICE Trapp/ Trappganß/ Ackertrapp.

F. Trochilus terreſtris (vel Rallus terrenus) ad differentiam eius qui circa aquas victitat. nomen Trochili à celeritate curſus indidimus: alius quidem longè eſt Trochilus, qui alio nomine Regulus dicitur, &c. Alius etiam videtur Rallus terrenus Bellonij, ut ſupra in Ortygometra diximus.

Gallice Vne ſorte du Raſle.

Germanice Heggeſchär/Eggenſchär.

Latine Struthio, Struthocamelus, Struthio Africa, Struthio Libycus, Struthio camelus.

Italice Strutza.

Gallice Auſtrouche, Autruche.

Germanice Struß/Strauß.

Latine Alauda, Alauda non criſtata vel gregalis.
Italice Allodola, Allodetta, Lodola, Lodora.
Gallice Alovette. Quæ Calandra apud Gallos vulgò dicitur, Alauda non criſtata maior eſt, nomine (ut videtur) à Græco Corydalus detorto.
German. Lerch/ Heidlerch/ Sanglerch/ Himmellerch/ Holtzlerch.

Latine Alauda criſtata vel terrena, Galerita, Caſſita.
Italice Lodola capelluta, Chapelina, Couarella, Cipperina.
Gallice Cocheuis.
Germanice Heubellerch/ Wäglerch.

LATINE Ortygometra: cuius iconem à clariſſimo medico Aloyſio Mundella ex Italia accepimus. Bellonius quanvis avem Italis Re de qualie dictam Ortygometram eſſe putat, paulò aliter tamẽ eam pingit: roſtro præſertim longiore & directiore, &c. *Vide infra pag.101. in Gallinulá Sericá.*

ITALICE Re de qualie, id eſt, Rex coturnicum.

GALLICE Rasle, Ralle, aliqui circunloquuntur, Le roy & mere des cailles. Rallæ quidem nomen etiam aliis ſimilibus auibus tribuitur. Bellonius Rallum (Ras le maſculino genere) alium terrenum facit, qui circa geniſtas degat, colore ſubrubro, roſtro breviore, rariorem: quem Ortygometram alteram nominat. alium circa aquas degentem, crebriorem, roſtro binos digitos longo, cætera ſimilem, ſed colorem nigricante, quem ſimpliciter Ortygometram vocat, Gallicè Rasle noir: illum Rasle rouge, ou de genet: geniſtarum enim & huiuſmodi fruticum ſeminibus veſcitur, Ruſticula vel Ruſtica Perdix Martialis fortè, ex illius conjectura.

GERMANICE Der Wachteln kőnig in Jtalia genent. Ein frembder vogel den Waſſerhüneren gleich: fleugt im Herbſt mit den Wachtlen hin.

LATINE Coturnix. Recentioribus Qualea & Quiſcula.

ITALICE Quaglia, Quallia.

GALLICE Caille.

GERMANICE Wachtel. Flandris Quackel.

ORDO SEPTIMVS DE AVIBVS AQVATICIS PALMIPEDIBVS: QVÆ VEL IN AQVIS NATANT, VT ANATVM ET Mergorum genera: vel circa aquas volitant, ut Lari & aliæ quædam. His adduntur etiam non palmipedes, ſed circa aquas volare ſolitæ, ut ripariæ.

PARS I. De palmipedibus quæ in aquis natant.

LATINE Anſer ferus, eius generis quod ſub initium hyemis ſublimi volatu gregatim migrat.

ITALICE Ocha ſalvaticha.

GALLICE Oye ſauluage.

GERMAN. Wilde ganß/ Schneeganß.

LATINE Anſer.

ITALICE Papara, Ocho, Ocha.

GALLICE Oye, Iars,

GERMAN. Ganß.

LATINE Anas.

ITALICE Anatre, Anadre, Anitra.

GALLICE Canard, Cane.

GERMANICE Endt/Ent/Ant/Antvogel.

Anas Indica mas.

ITALICE Anatre d'India.

GALLICE Canard d'Inde.

GERMANICE Ein Indianiſcher Entrach.

Anas fera torquata maior. Boſcas maior Athenæi. nam Boſcas minor, videtur Querquedula, quam pag. 77. pictam dabimus. Periezoſmenen hanc Græcè dixeris, ut etiam ſequentem: quanquam Bellonius ab utraque diverſam exhibet, Anatem marinam à Gallis vulgò dictam, quæ cum coloris ruffi ſeu caſtaneæ ſit, alba circa collum torque inſigniatur: (ſicuti etiam ſequens.) ſed roſtrum quale pingit, cum verbis in deſcriptione eius poſitis parum convenit. Aliam marinam Anatem, pagina ſequente dabimus.

GERMAN. Stortzent/ Storent/ Groſſe ente/ Mertzent. Alicubi, ni fallor, etiam Muggent/ Moßent/ Murent.

Anas fera torquata minor. Lege quæ cum antecedente ſcripſimus.

ITALICE Circa lacum Verbanum Ceſon, ni fallor, nam alibi cygnum ſic appellant.

GERMANICE Retſchent/ Blaſſent/ Spiegelent/ Wilde blawe ent/ Hagent.

Anas fera quædam marina, quam inter platyrhynchos, id eſt latiroſtras, in opere noſtro deſcripſimus. Huic cognata fortè eſt, quam Miſeni Caudacutam cognominant, ein Spitzſchwantz. longior enim acutiorq́ue eius cauda videtur, quàm pleriſque huius generis. Aliam quidem marinam Anatem Bellonius pingit.

GERMANICE Ein ſeevogel/ Ein meerent.

Anas fera fuſca vel media, id eſt mediæ magnitudinis. Penelops veterum videtur: quanquam Bellonius hanc aut ſimillimam, Glaucium veterum facit: quæ à Gallis Morillon dicatur, libro 3. De avibus, cap. 10. Deinde cap. 18. aliam ei ſimilem eſſe dicit, capite ruffo, &c. quam Gallicè circunloquitur, Cane a la teſte rouſſe. Idem fortè Penelops veterum eſt, ſimiliter puniceo varioque collo, &c.

Germanice Wildegrawe ent/ Rothalß/ Mittelent.

LATINE Querquedula, per onomatopœiam. Græcis Boſcas minor aut Phaſcas, ſicut etiam Bellonio videtur, (qui tamen Latinum eius nomen nullum poſuit,) lib. 3. De avibus, cap. 21. Deſcripta ab eodem Anas parva, capite 20. eiuſdem libri, roſtro cæteriſque partibus anatinis, ſed capite cirrato, oculis fulvo colore ſplendidis: capite, collo toto, & anteriori pectoris parte nigris: linea per alas candida transverſa (unde à Gallis Cotee vocatur.) quaſi Coſtée (nam coſtam pro latere dicunt, ſ non proferunt.) Querquedula criſtata dici poſſe videtur: ventre plumbei coloris. Colymbis quidem ea non eſt, ut ipſe putat, cùm roſtro ſit lato, quod Colymbidi Athenæus acutum tribuit. Quæ Anas Circia à Ge. Fabricio nominatur, Germanicè ein Birckilgen/ à ſono vocis: Querquedula fuſca eſt. Quæ verò circa Argentinam Kernell vocatur, à coloribus diverſis Querquedula varia cognominetur.

ITALICE Cercedula, Cercevolo, Scavolo, Garganello, Garganei, Sartella.

GALLICE Cercella, Cercerella, Sarcelle, Alebranda, Halebran, Garſote.

GERMANICE Kleine ent/ Grawentle/ Murentle/ Sorentle/ Tröſſel/ Socke/ Krichentlein/ Krigente/ Kruckentle.

Iconem Bellonius non apponit. Gallicè circunloquitur, petit plongeon eſpece de canard, hoc eſt, Mergus parvus ſpecies Anatis. Nos Mergum ab Anate ſpecie diſtinguimus: & hanc auem Anatum potius quàm Mergorum generi adnumeramus. Capitur etiam in noſtro lacu. in ventriculo diſſectæ cochleas & ſtrombos reperi. Noſtri vocant Vollentle/ à pleno & probè compacto parui corporis habitu: & alio nomine Muggentle/ vel klein Muggent: id eſt, Anatem muſcariam minorem, ſed nomen Muſcariæ ad duas aut tres ſpecies referunt. quare magis probârim alterum. nam & aliam quandam Anatem maiorem, per omnia huic ſimilem, & ſimiliter cirratam, ſed criſta maiore, Vollent appellant, pondere unciarum 33. plerumque minor, hoc pondere unciis 10, plerumque levior eſt, criſta tam parum eminente, ut non niſi ab attento animadvertatur, &c.

Anas muſcaria, ut noſtri vulgò vocant, **ein Muggent**. quanquam & torquatam maiorem alibi muſcariam cognominari audio. Magnitudo ei & figura ferè quæ manſuetæ Anati. peculiares ei dentes utrinque ſerrati, latiuſculi, & quodammodo membranacei, flexiles. Color plumarum per totum ferè corpus varius eſt, ex nigricante, charopo, albo & muſtelino alicubi mixtus: qualis perdicum ferè, hoc eſt, κιῤῥαμνοῦς. Huic congener videtur Anas ſtrepera à Ge. Fabricio nominata, Miſenis, **ein Leiner** / à vocis ſtrepitu graviore.

Anatis platyrhynchi, id eſt latiroſtræ ſpecies, quam noſtri Schellent appellant: vel à roſtri figura. roſtro enim genus crepitaculorum ex ære, quod ſchellas nuncupant, fermè refert. Vel potius quoniam inter volandum alis ſuis ita perſtrepat, & crepitaculorum huiuſmodi ſonum repræſentet. Figura hæc roſtri latitudinem non ſatis exprimit.

Caput Clangulæ. Sic autem hanc anatem appellare voluit Ge. Fabricius. nam & Miſeni vocant ein Klinger/ab alarum clangore, quæ firmiſſimæ ſunt, nec ſine ſono in volatu moventur. Mihi vel eadem, vel omnino congener ſuperiori videtur.

Caput Fuligulæ. Sic enim hanc quòque G. Fabricius nominat, à fuligineo totius corporis colore: unde & Germanicum nomen ein Ruſgen.

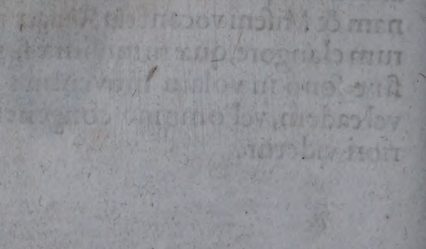
Caput Latiroſtræ maioris, ut idem Fabricius appellat, quod roſtrum ei duplo ferè (inquit) quàm cæteris latius ſit.

GERMANICE Ein breitſchnabel.

Pulphinus vulgò ab Anglis dictus, avis marina, cuius iconem & deſcriptionem Io. Caius medicus Anglus ad nos miſit, anatis parvæ magnitudine. Vox illi naturalis, Pupin, eſt: à qua Pupinus melius diceretur. In piſcis uſu eſt apud Anglos, vel in ſolenni jeiunio: carne & guſtu Phocæ haud diſſimilis, gregalis, carne, ſi domi nutriatur, libentius quàm piſce veſcitur, &c. Hanc priùs adhuc incognitam, ficto Picæ marinæ nomine in Paralipomenis Hiſtoriæ avium deſcripſimus.

GERMANICE Ein ſundere gattung der Meerenten/ wirdt in Engelland ein Puffin genant/ vnd auch in der Faſten für fiſch geäſſen: mag ein Fiſchvogel oder Fiſchent geheiſſen werden.

Anas quadrupes, cuius hiſtoriam dedimus in Volumine de Avibus pagina 117. in Capite de anatibus quas Ge. Fabricius apud Miſenos nobis deſcripſit. Videtur autem à Puphino Anglorum, proximè exhibito nihil ferè differre, niſi numero pedum.

GERMANICE Ein ent mit vier füſſen/ ſunſt in allwäg änlich der nächſtgeſetzten.

LATINE Cygnus, Cycnus, Olor.

ITALICE Cino, Cigno, Ceſano.

GALLICE Cyne vel Cygne.

GERMANICE Schwan/Oelb/Elbs.

Anſeres marini, quos Scoti Clakis appellant, quæ ex putreſcentibus in mari lignis naſci creduntur. Recentiores quidam Brantas & Berniclas appellant, ut Albertus & alii. In nonnullis codicibus ſcribuntur etiam Barliatæ, Bernecæ & Barbates, corruptis (ut conjicio) vocabulis.

Capercalze, id eſt ſylveſtres equi appellati vulgò à Scotis, ſolius pinus arboris extremis flagellis victitant, Hector Boëthius. Aiunt has aves corvis paulò maiores eſſe, ac in deliciis haberi.

Guſtarda avis vulgò apud Scotos dicta, ni fallor, à tarda vel biſtarda, id eſt otide, longè diverſa.

Anſer Baſſanus vel Scoticus, avis marina.

Scotice vulgò à Solendguſe.

German. dici poteſt Solendganß/oder Schottenganß.

Corvus aquaticus (aut Graculus palmipes) Ariſtotelis fortè, niſi is idem cum Phalacrocorace eſt. Carbo aquaticus Alberto, & Mergus magnus niger. Bellonius Phalacrocoracem aliter pingit: roſtro penitus recto, non unco parte extrema. Ariſtoteles Coruum aquaticum ſolum palmipedum in arboribus conſiſtere & nidulari ſcribit. Bellonius præter Phalacrocoracem, etiam Mergi ſpeciem (quam Galli Fibrum nominent,) in genere Palmipedum id facere tradit. Facit hoc quidem & hic exhibita avis, ut hoc quoque nomine (ſicut & magnitudine coloreq;) Phalacrocoraci cognata videatur: & Anſeris genus ferum (ni fallor) quod arboreum Germani cognominant, quanvis non unam ſpeciem, ſed aliis in locis aliam.

Germanice Scharb/ Nezeſcharb.

F. Merganſer, Mergus anſeri magnitudine figuraq; ſimilis. Cognatus omnino huic videtur Mergus ille quem Bellonius deſcribit vulgari Gallico nomine, Herle vel Harle, ad Ligerim fluvium uſitato. ſed is Anſere fero minor eſt. Specie (inquit ipſe) Anatem magis quàm Anſerem refert. Circa collum & in ventre pomi Nerantii colorem habet. Plumæ ſupra collum & capitis nigræ ſunt. alæ prorſus albæ forent, niſi partes illæ quas diminutivo nomine Galli allerons vocant nigricarent. Roſtrum longum digitos tres, in hoc ab anatino differt, quia teres eſt, & mucrone reflexo, colore ſubrubro, ut etiam crura & pedes. Idem Morillono (id eſt, Anati feræ fuſcæ vel mediæ noſtræ, aut maximè ſimili) in eodem Capite coniungit aliam veluti affinem, quàm Gallicè vocat un Tiers, quòd tertia mediaq; ſit inter alias duas Anates, nempe cicurem & ſylveſtrem illam quam Morillonum vocant. ego inter Anatem & Mergum, mediam facerem. huius enim roſtrum habet, illius autem corpus ferè, &c.

Italice circa lacum Verbanum, Garganéy: Bellonius tamen Querquedulam noſtram Mediolani ſic vocari tradit.

Germanice Meerrach/ Welſche ent: & in Acronio lacu Seeſluder/ ni fallor.

Anſer arborum vulgò dictus Germanis circa Argentoratum, Baumganß. Anſere paulò minor eſt, & in ſalicibus moratur infra ſupraque aquam.

F. Mergi longiroſtri minoris caput. Ipſe mediocri anate paulò minor eſt, corpore nigro præter alas, in quibus paucæ tantum pennæ candidæ & collum ſubrubrum, &c.

GERMAN. Langſchnabel/ *à roſtri longitudine:* Schluchtente/ *à gemitu vocis. Eſt & alius apud nos Mergus longiroſter maior, criſtatus & ipſe, ſimili roſtro, & ruffo capite: quem Bellonius quoniam* GALLICE *Bieure dicitur, id eſt. Caſtor, Latinè Fibrum nominat, quoniam (inquit) ut Fiber quadrupes maxima pernicie in piſces graſſatur* (Rondeletius Caſtorem corticibus ramisq; arborum & foliis, & fructibus potiùs veſci quàm piſcibus docet:) *ita hæc avis in ſtagnis & piſcinis piſcium voraciſſima eſt. Idem hunc Mergorum maximum facit, magnitudine mediocris Anſeris feri. nos præcedenti pagina ficto Merganſeris nomine, maiorem dedimus: hunc, Merganſerem minorem cognominabimus. Eiuſdem generis eſt quam Miſeni vocant,* ein Rogis/ *Ge. Fabricius Anatem raucedulam: cui itidem caput criſtatum eſt, corpus & alæ cinereæ, &c.* GERMAN. Gann/ Ganner / Merg/ Kleiner Meerrach *; quem veterum Hipparion eſſe coniicio.*

Caput anatis ſeu mergi quem vulgò Miſeni muſtelarē appellant, Ein wiſelgen: quòd muſtelam ruffo capitis colore referat. Cognatus hic eſt ſuperiori.

GALL. Caſtagneux, ni fallor, à caſtaneæ colore. Noſtri eandem aut ſimillimam & eiuſdē omnino ſpeciei auem Yſentle/ hoc eſt anaticulam glacialem appellant. Ego hanc ipſam cum præcedente & ſequente, mergi varii vel glacialis nomine communi appello. non enim tam ſpecie, quàm cirrho capitis, coloribus & magnitudine differunt. omnium quidem corpus albo & nigro colore diſtinguitur. Kernella tantum vulgò Germanis dicta in hoc genere non ſimiliter ut cæteri his coloribus pingitur.

Mergus varius maior, vulgò Mergus Rheni, & Monialis alba à colorum varietate. Bellonius hanc veterū Phalaridem eſſe ſuſpicatur. mihi non videtur. Conſtat quidem ex veteribus Phalaridem palmipedem eſſe, circa lacus & amnes degere: & ſparſis ad ſtagnorū fluminúmue margines frugibus, illaqueari, roſtrum habere anguſtum, caput rotundius, ventrem & dorſum cinerei coloris. Cremonenſis Kiranidæ interpres, Phalaridē interpretatur avem quæ vulgò dicatur Alba frons, tota nigra, frōte tantùm alba. ea quidē ab Italis Folega quaſi Fulica dicitur.

Gallice Piette, quòd albo nigroq; Picæ inſtar diſtinguatur ut plurimùm.

Germanice Rheinent/ Nunn. Aliqui hanc quoque, ut ſuperiorem, Anatem glacialem nominant, Yſente. Eiuſdem generis eſt mergus qui albus cognominatur vulgò, Ein weiſſe tuchent/ magnitudine paulò inferior. caput collumq́ue extra candidius habet, ac dorſum totum nigrum. Idem Italis non procul Alpibus appellatur Morgon, Gyuen, Polono, Garganello. Sed poſtremum hoc nomen etiam aliis anatibus ſeu mergis tribuitur.

Colymbus maior. Vria vel Vrinatrix maior, (Bellonius quoq; Vriam nominat, οὐρίαν, ex Athenæo.) Pygoſcelis
maior. Species huius generis tres aut quatuor ſunt, quidam criſtas habent, quos mergos cornutos ex Severo Sulpitio
appellare licebit (quanquam & de mergis variis & longiroſtris ſupra dictis aliqui cirrhati cornutíve ſunt:) alii non
habent. Magnitudine etiam differunt: & colore, & punctis. eſt enim genus unum, prona parte nigricans, candi-
dis punctis varium: membranis pedum integris, non diſſectis ut in reliquis huius generis. pondere ſex librarum ferè.
Reliqua ſpecie, præcipuè roſtri & pedum, conveniunt. in lacubus degunt.

ITALICE Sperga, lurar. SABAVDICE Loere, ni fallor.

GALLICE Grand Plongeon de riviere.

GERMANICE Dűcchel/ & Fluder/ ni fallor, in Acronio lacu. Hollandis Arſe-voet/ quod nos ſcriberemus Arßfuß.

Colymbus minor, Colymbis. Vria vel Vrinatrix minor. Pygoſcelis minor. Mergulus. Bellonio Mergus minimus fluviatilis: quanquam in mari etiam eum vivere ſcribit.

Italice Trapazorola, Arzavola: & circa lacum Verbanum Piombin, id eſt Plumbina, quod nomen alii iſpidæ aui melius, ut puto, attribuunt.

Gallice Petit Plongeon, Caſtagneux, Zoucet.

Germanice Dücchelin / Hürchelin / Dauchentlin / Ruche / Ruggele / Tüchterlin / Pfurtzi / Käferentle / Arßfuß der klein / Mirgigeln quaſi Mergulus.

Eiuſdem genus alterum, aliquanto maius & nigrius. Mergulus niger.

Germanice Ein anders Dücchele / Schwartz dücchele.

Rallus hæc avis circa Venetias appellatur, palmipes, aquatica, & in deliciis habita. Refert ferè fulicam noſtram corporis ſpecie: ſed in alis & circa oculos plus albi coloris habet, roſtrum nigrum, crura ſubviridia, membranas inter digitos non ita diſſectas, calvitium nullum, quantum ex pictura aſſequor. De nomine Ralli plura leges in Ortygometra pag. 71.

GERMAN. Ein Welſch waſſerhun.

Latine Fulica. Pullus aquæ Alberto. Phalaris Kiranidæ. De Phalaride plura leges ſuperius in Mergo vario, pagina 87. Quærendum an hic ſit κολοιὸς, id eſt, Gracculus palmipes ille Ariſtotelis, quem circa Lydiam & Phrygiam reperiri ſcribit, (nimirum quia in illis regionibus plures & maiores ſint lacus,) potius quàm Phalacrocorax Plinii. quem Ariſtoteles alio in loco Coruum (aquaticum) nominare videtur, & Ciconio magnitudinem ei tribuit, ſed crura breviora: Gracculis quidem ad ſummum Cornicis magnitudo tribui poteſt, quæ huic potius avi quam Phalacrocoraci convenit.

Italice Folega. (ſed audio Italos duplicem facere folegam. minorem, cuius hæc icon eſt: & maiorem, quam phalacrocoracē eſſe coniicio, & eundem apud Holandos dici Meercoot vel Marcol. nec diſplicuerit ſi quis etiam fulicam noſtram, phalacrocoracem minorem appellet.) Polun, Pullon. alibi ei nomen à fronte alba, ut Kiranidæ interpres ſcribit.

Gallice Poulle d' eau, Foulque, Foucque, Foulcre. Diable Pariſiis ab atro colore. Iodelle, Ioudarde, Belleque. Bellonius Gallus fulicam Italis dictam, gallinam aquaticam eſſe ait. Germ. Belch/Böllhinen/Belchinen/Florn/Pfaff/Bleß/Bleſſing/Waſſerhun/Rorhenle/Zapp. Sunt qui Fulicam veterum non hanc auem, ſed Ariſtotelis Cepphum eſſe exiſtiment, quemadmodū etiam Gaza tranſtulit, præſertim cum marinas fulicas Vergilius dicat, noſtra vero paluſtris ſeu lacuſtris tantum ſit. Quæ apud Miſenos Waſſerhun / id eſt gallina aquatica, nominatur, fulicæ noſtræ per omnia ſimilis eſt, niſi quod caluitiū in fronte (ſeu maculam glabram & albam) non habet, infra oculos vero utrinq; alba macula in plumis rotunda apparet, ſi rectè pictura repræſentat.

Pelecânus, ut vulgò à pictoribus effingitur.

Latine Pelecanus, Platea vel Platalea, avis ad vivum expreſſa. Bellonius Pelecanum vel Plateam auem, eandem Onocrotalo facit, (quod non laudamus:) hîc verò depictam, Ardeolam candidam, vel Albardeolam nominat. Nos Ardeam albam, à cæteris Ardeis roſtro non differentem, exhibebimus infra.

Italice Becquarroueglia.

Gallice Pale, Truble, Poche, Cueillier.

Germanice Löffler/Löffelganß/Lefler/Lepler.

F. Recuruiroſtra vocari poterit hæc avis, donec aliud aptius nomen inveniatur. Sola enim roſtrum neque rectum habet, neque deorſum flectit, ſed ſurſum.

Italice Auoſetta, Beccoſtorta, Beccoroëlla, Spinzago d'aqua.

Germanice Ein frembder waſſervogel/ wirdt ſelten bey vns geſehen/ aber offt in Italia : mag genennet werden ein Vberſchnabel/ darumb daß er den ſchnabel überſich beugt.

LATINE Onocrotalus Græcis & Latinis, Truo apud Feſtum. Bellonius hanc auem eandem Pelecano vel Plateæ (aut Plataleæ) facit: quod nos non probamus.

ITALICE Grotto, Agrotto, Grotto molinaro, Grotto marino, Ocello d' el ducha.

SABAVDIS circa lacum Lemanum Goutreuſe, id eſt, Gutturoſa. GALLI quidam, præſertim Brabanti, Liuane vel Libane vocant.

GERMAN. Onvogel/ Meerganß. Quidam interpretatur Schneeganß/ neſcio quam rectè: nam noſtri tantum anſeri fero cuidam parvo id nomen tribuunt. Poſſent etiam fingi nomina, Kropfelb/ Eſelſchreyer/ Kropfganß/ Sackganß.

Onocrotali caput à pictore quodam olim nobis communicatum.

GERMANICE Deß Onvogelskopff.

Eiuſdem figura ex tabula Septentrionali Olai Magni, in qua quid malè expreſſum ſit præcedentium collatione intelligi poteſt.

GERMANICE Ein Onvogel / wie jhr etlich malen / aber nit recht.

ORDINIS SEPTIMI PARS II. DE PALMIPEDIBVS QVÆ CIRCA AQVAS VOLITANT, ET PISCIBVS MAGNA EX PARTE vivunt. Ex his quatuor priores laros vel gavias generali nomine appello: qui omnes circa dulces aquas degunt. maritimi enim adhuc nullius iconem habere potui.

Latine Larus cinereus Ariſtoteli, Gavia cinerea, ut Bellonius etiam appellat. Larus tum cinereus tum albus (inquit ille) à mari ad loca mediterranea, dum amnes & lacus ſequuntur, ſatis altè aſcendunt. Albi ſpecies duæ ſunt: Vna, maior, candida inſtar nivis, niſi quòd parum cinerei in alis habet: roſtro & pedibus rubris. Altera minor, capite nigro.

Italice Galedor, Galetra, Gavina.

Gallice Gavian, Movette cendrée, Glaumet, Maulue. Sabavdis Grebe vel Griaibe, Beque, Heyron. ſed hoc poſtremum nomen ardeæ potius debetur.

Germanice Meb/Mew/Mieß/Alenbock/Holbrot/Holbruder.

Larus minor, Sterna vel Stirna ut Britanni & Friſii nominant. A marinis ſola magnitudine & colore differt. Roſtro & cruribus rubet: capite nigro, collo & pectore albo: dorſo & alis cinereis.

GERMAN. Stirn/ Spyrer/ Schnirring.

Larus quem piſcatorem cognomino, imitatione Germanici vocabuli circa Argentinam uſitati. Caput nigrum eſt, roſtrum pallidum: collum anterius & pectus albent: dorſum cum alis cinereum eſt.

GERMAN. Fiſcherlin/Fel.

Larus niger. Pleræque enim eius partes nigræ ſunt, (roſtrum, caput, collum, pectus, &c.) alæ tantum cinereæ, crura levi rubore notantur. Albertus Fulicæ & Mergi nigri appellatione non Fulicam noſtram, ſed Larum nigrum intelligere videtur.

GERMAN. Meyvögelin/ Schwartzer mewb: & Brandvogel/ ni fallor, circa Gandavum.

ORDINIS VII. PARS III. DE AVIBVS NONNVLLIS QVÆ CIRCA AQVAS VOLITARE SOLENT quanquam non palmipedes.

LATINE Hirundo ſylveſtris vel ripariola, Drepanis: ut à Bellonio etiam nominatur, qui tamen iconem non exhibuit.

GALLICE dici poteſt Hirondelle de rivage.

GERMAN. Reinvögele / Reinſchwalme / Waſſerſchwalme / Feelſchwalm / überſchwalbe: nonnusquam Speyr / ſed noſtri apodem ſic vocant.

LATINE Merops, Apiaſter, Flôrus, (ſed alia eſt Anthus Ariſtotelis quam Gaza Florum reddit.) Iconem hanc Bellonius nobis exhibuit, eiuſdem (ut conjicio) vel parum diverſæ avis ab illa quam ſubiiciemus ſtatim.

ITALICE Dardo, Gaulo, leuolo, Lupo del' api (Italus quidam hoc nomine in Italia avem, roſtro flavo eſſe mihi retulit: Bellonius ſuo nigrum tribuit.) Picciferro: alicubi etiam Grallo, ut Niphus ſcribit: qui tamen alibi Galgulum quoque grallum interpretatur.

GALL. dici poſſet Gueſpier, ab eo quòd apiculis & veſpis veſcatur, Bellonius.

GERMANICVM nomen fingere licebit, Imbenwolff/ Imbenfraß.

Lege quæ cum ſequente mox icone annotavimus.

F. Merops alius, vel cognata avis, Hirundo marina, ut quidam Germanicè nominant. Iſpidæ noſtræ, quæ paulò poſt ſequetur, cognata eſt avis. Merops (inquit Bellonius) Italis rarus, Gallis nullus. apiculis & veſpis veſcitur, quas ſequitur ad latera montium volitando gregatim, ſicut & Græcè hodie vulgò in Creta, ubi frequens eſt, Meliſophago dicitur, Latine Apiaſter. Magnitudine eſt Merulæ, in cibum non venit, ut nec Iſpida à quibuſdam dicta avis, cui perſimilis eſt, & ſimiliter terram excavat: plumis & coloribus tam eleganter veſtitus quàm Pſittacus: pedibus etiam ſimiliter digitatis, ita ut digiti bini retrorſum & totidem antrorſum tendant. Lingua ei longa & gracilis eſt. Roſtrum nigrum, oblongum, & falcis inſtar inflexum, quaſique triangulum: cauda prorſus cærulea, ultra alas extenſa. Crura brevia, ut ægrè ſuper terra conſiſtat, ut plurimùm volans. Pars ſub roſtro & pectore pulchrè flava eſt: & utrinqne linea nigra diſtinguitur. Magnitudo ei quæ Merulæ, quanta ferè hîc pingitur. Hæc certè deſcriptio, eam ipſam avem, quam nox hîc pinximns, eſſe arguit. digiti quidem pedum in ipſius etiam pictura ſimiliter ut hic collocati ſunt. Vox Meropi (inquit idem Bellonius) clara, & tam alta ut Orioli, ſimilis ferè ſibilo hominis, qui ore in rotundum aperto (lingua ad palatum reflexa) editur, ac ſi cantillaret Grulgurunrul. Ab ea fortè Meropis nomen Græci ei fecerunt. GERMANICE Seeſchwalm/ circa Argentinam, quanquam rariſſimè illic conſpicitur.

Capra vel Capella (αἶξ) Ariſtotelis, ut Bellonius coniicit, quòd vocem inſtar Capræ ædere videatur, eam ipſam ſcilicet qua nominatur Æx, Æx. Sunt qui parcum Plinii eſſe putent. Plinius ſemel tantum non Parci, ut quidam legunt, ſed Parræ meminit, cornicula ei tribuens. Albertus & alii Vanellum nominant.

Italice Pauonzino, Paon, Paoncello, Paonchello: id eſt, Pavo, vel Pavunculus: ſicut & à Græcis hodie Taos agrios, id eſt, Pavo ſylveſtris. nam & criſtata hæc avis eſt, ut pavo: & collum, quà capiti jungitur, ſimiliter gracile habet: & plumarum colores ſimiliter vario pro diverſo ad lucem poſitu ſplendore oſtendit.

Gallice Vanneau, Papechieu: vel per onomatopœiam Dixhuit.

Germanice Gyfick/Gyvitt/Gybytz/Kyuutz/Zweiel.

Iſpida apud recentiores. Italis Plumbina, quod plumbi & perpendiculi inſtar rectà deorſum, dum piſcibus inhiat, feratur. Galli quidam, Angli, & Italorum etiam multi piſcatorem appellant, vel ſimpliciter, vel Martinum piſcatorem, vel regium. Sunt qui Alcyonem fluviatilem appellandam cenſeant: cuius ego olim ſententiæ author fui ſed nihildum affirmo. Bellonius Alcyonem duplicem facit: unam, Iſpidam noſtram: quam aphonon, tanquam ex Ariſtotele, id eſt, mutam, (non ſimpliciter, ſed comparatione alterius,) vel maiorem cognominat: (cuius & ſpecies & natura ferè ad Meropem accedit, ut in Merope diximus: pedibus etiã ſimiliter brevibus, quare in terra non inſiſtit.) Alteram verò minorem & vocalem nominat, quæ in locis paluſtribus omnium ſuaviſſimè cantillaret: unde à quibuſdam Roſſignol de riviere appelletur, id eſt, Luſcinia fluviorum: quoniam & ſuaviſſimo cantu, eoque dies ac noctes perpetuò audientes oblectet. Scandit per arundines ita ut Picus per arbores. quanvis digitos pedum non ut Pici ſed ut Merula & plæræque aves habeat. Colore & cauda iyngen refert, magnitudine avem Proyerum à Gallis dictam, (Milliariam Latinè vocat Bellonius, & Alauda criſtata maiorem facit.) Roſtrum ei quodammodo ad Picæ Græcæ (id eſt, Lanii noſtri) roſtrum accedit. Videtur eſſe criſtata, quoniam capitis eius plumæ longiuſculæ ſunt. Crura & pedes mediocri longitudine, colore cinereo. Hanc, inquit, Galli vocant Rouſſerole, nimirum á colore ruffo vel infumato: alii Roucherole, quoniam interdiu in carectis degat: ubi etiam nidificat ex parvis arundinum ſtipulis. Ova ut plurimum quinque aut ſex parit. Hyemi non recedit. Hæc Bellonius. mihi quidem inter duas has aves cognatio nulla eſſe videtur: & neutrius hiſtoria congruere cum Alcyone veterum, multò minus autem poſterioris. ITALICE Piombino, Vcello del paradiſo, Peſcatore, Peſcatore del re, Martino peſcatore, Vcello di ſanta Maria, Vitriolo à colore chalcanthi. GALLICE Peſcheur, Martinet peſcheur, Tartarin per onomatopœiam. Artre quòd tineas abigere credatur eius ſceletos. Mounier. ni fallor, circa Lutetiam: & à nonnullis impropriè etiam Piuerd, id eſt picus: cui ſi Aquatilis differentiam addas, non erit ineptum nomen.

GERMANICE Yßvogel/Eißvogel/Yſengart.

Digiti pedum, neq; in noſtra, nec in Bellonii pictura (quanquam verbis ipſe probè deſcripſerit) probè expreſſi ſunt. habet enim illos peculiari quodam modo, ut nulla alia avis, &c.

ORDO OCTAVVS DE AVIBVS AQVATICIS ILLIS QVAE NON IN aquis, ſed circa aquas degere ſolent, & circuire potius quàm circumvolare. Sunt autem fidipedes omnes, non palmipedes, & pleraq; cruribus longiuſculis. Et poſtremò de motacillis quibuſdam.

In hoc ordine primum illas ponam, quas generali vocabulo Gallinagines vel Gallinulas aquaticas appello, vel Trochilos aquaticos. ITALICE Giarioli, Girardelli. GERMANICE Waſſerhůnle. Germanica quidem nomina ſingulis adiecta, circa Argentinam in uſu ſunt.

ARISTOTELES Hiſtoriæ 8.12. ubi Ortygometram ſcribit παραπλήσιον εἶναι τὴν μορφὴν τοῖς λιμναίοις: hoc eſt, ſpecie ſimilem paluſtribus avibus. (& in Phyſiognomonicis, τοὺς ὄρτυγας (malim ὄρνιθας) τῶν λιμναίων στενόποδας εἶναι: hoc eſt, Aves paluſtres, pedibus anguſtis eſſe, digitis nimirum anguſtè conjunctis, & naturæ timidæ, unde homines etiam timidi eſſe conjiciantur illi, quibus digiti pedum ſimiliter συμπεφραγμένοι fuerint:) de hoc genere avium proculdubio ſenſit. Gallicè Raſles omnes hæ aves dici poſſe videntur, & Italicè fortè Ralli.) differentia aliqua adjecta, Bellonius. Bellonius duas tantùm huius formæ aves deſcribit & pingit: nempe Rallum nigrum Gallicè dictum, quem Ortygometram facit: & Rallum rubrum vel à geniſtis cognominatum: quam Perdicem ruſticam ſeu ruſticulam eſſe conjicit.

F. Gallinula Serica dici hæc avis poterit, quòd colorater in ea holoſerici inſtar ſplendeat. Quærendum an hæc ſit Ortygometra Belloni.

Germanicum etiam nomen ſimiliter finxerim Samethůnle.

F. Erythropus maior, à rubro colore crurum. An hæc ſit Erythropus cuius Ariſtophanes meminit, dubito. Minoris iconem requires inferius.

Germanice Rotbein.

F. Phæopus, à pedibus fuſcis.

GERMANICE Brachvogel, alia etiam avis maior Brachvogel vocatur, quam nos Arquatam maiorem vocavimus.

F. Phæopus alter. Arquata minor.

ITALICE Tarangolo.

GERMAN. Rägenvogel. ſed Arquatam maiorem quoque (ni fallor) non deſunt qui eodem nomine appellent.

F. Ochropus magnus, cruribus pallidis. Medii minoriſque icones ſequentur inferius.

GERMANICE Schmirring.

F. Poliopus, à cruribus incanis.

Germanice Deſſyt.

F. Glottis, fortè Ariſtotelis Glottidi congener. quam Gaza Lingulacam interpretatur. Ea linguam exerit prælongam, & ducem ſe præbet abeuntibus Coturnicibus, ſicut & Ortygometra, &c. non plus tamen uno die pergit, &c. Elaphis Oppiani pennas in doſo ceruinæ pelli colore ſimiles habet: & lingua longiſſima in aquam protenſa, ſenſim ad fauces deceptum aliquem piſcem attrahit: Ardeolarum generis potius quàm Gallinularum fuerit. hæ enim (opinor) piſcibus non veſcuntur.

Germanice Glutt.

F. Rhodopùs, à roſeo colore crurum.

GERMANICE Steingällyl.

F. Hypoleucos, à colore partium ſupinarum (colli, pectoris, ventris,) qui purè candidus & abſq; maculis eſt: reliquum corpus fuſcum: crura quoque fuſca cum modico colore ruffo. Roſtrum nigrũ, modicè flexum anterius.

GERMANICE Fyſterlin.

F. Melampus, cruribus nigris.
GERMANICE Rotknillis.

F. Ochropus medius, cruribus pallidis.
Minoris icon ſequetur, magni præceſſit.
GERMANICE Mattknillis.

F. Erythra, à colore rubro. Totum enim ferè corpus ei rubicundum eſt. Venter quidem albicat, ſed rubro colore ſuffunditur. crura leucophæa ſunt. Obſcurior hic rubor in dorſo eſt, & maculis nigris interceptus: clarior in alarum aliquot pennis: in quibus longiſſimæ ad rubricæ fabrilis colorem accedunt. Roſtrum nigricat non abſque rubore, brevius quam pleriſque in hoc genere.

GERMANICE Mattkern. Audio ab aliis etiam Reinvogel/ hoc eſt auem Rheni appellari parvam quandam in gallinularum genere, colore variam, ſubfuſcam, & alio nomine Mattkern dici.

F. Ochra, à totius ferè corporis colore ſubviridi, ſed ſordido & obſcuro: prona parte magis fuſco. Caput, collum, pectus & alæ, punctis & maculis candidis inſigniuntur. cauda aliqua ex parte albicat. Roſtrum partim nigricat, partim puniceum eſt. Crura, ut in Ochropodum genere, lutea.

GERMAN. Wynkernnell.

F. Erythropus minor. Maioris iconem ſuperius habes.

Germanice Koppriegerle.

F. Ochropus minor, cruribus pallidis. Magni & medii icones præcedunt.

Germanice Riegerle.

Latine Ruſticula vel Perdix ruſtica maior. Ariſtoteli Aſcolopas: vel ut alibi melius legitur, Scolopax, ut Herodianus etiam habet. Gallinago, ut Gaza transfert. Auicæca Gallis quibuſdam hodie ſicto nomine, quoniam panthero retis genere tam facile capiatur, ut aliqui auem cæcam eſſe exiſtimarint. Græcis hodie Xylorintha. Alia eſt Gallina ruſtica, ut Bellonius docet, quam noſtri à corylis denominant: quæ tamen Perdicum potius generi, quam Gallinarum cognata videtur, & ſylvatica quædam aut montana Perdix eſſe.

Italice Gallina arcera, Arcia, Pola, Gallinaza, Gallinella, Beccaſſa.

Gallice Becaſſe (alii c. geminant, Beccaſſe,) ac ſi roſtricem Latine dicas. Becaſſe grande. Bequaſſe: aliis Videcocq, vel Vitcoc, ab Anglico nomine Wodcoc. quod Gallum ſylveſtrem ſonat.

Germanice Schnepf / Schnepfhun / Rietſchnepf / Groſſer ſchnepf. Flandris Sneppe. Brabantis Neppe.

Verſus Nemeſiani.

Cum nemus omne ſuo viridi ſpoliatur honore,
Fultus equi niueis ſylvas pete protinus alas
Exuviis. præda eſt facilis & amœna ſcalopax.
Corpore non Paphiis avibus maiore videbis.
Illa ſub aggeribus primis, qua proluit humor,
Paſcitur, exiguos ſectans obſonia vermes.
At non illa oculis, quibus eſt obtuſior, etſi
Sint nimium grandes, ſed acutis naribus inſtat,
Impreſſo in terram roſtri mucrone ſequaces
Vermiculos trahit, & vili dat præmia gulæ.

Martialis diſtichon, ſub lemmate Ruſticulæ.

Ruſtica ſum perdix. Quid refert, ſi ſapor idem eſt?
Carior eſt perdix, ſic ſapit illa magis.

Alia eſt quæ ſimpliciter Ruſticula dicitur, vel Ruſticula paluſtris maior, cuius icon præcedit: alia verò Ruſticula ſylvatica, cuius hæc figura eſt, ſylvatica potius quàm paluſtris: unde & à Germanis vocatur Waldſchnepf / Holtzſchnepf: maior ſuperiore, cum Gallinam ferè æquet: & colore ſimili quidem, ſed ſaturatiore, cruribus cinereis, ventre albicante, roſtro minus longo, ut pictura oſtendit, quam ab Argentoratenſi aucupe eodemque pictore accepi.

Latine Gallinago vel Scolopax minor, ſive Ruſticula minor. Bellonius Aſcolopacion etiam appellat, ficto nomine diminutivo ab Aſcolopace.

Italice Piczardella.

Gallice Becaſſon, Becaſſe petite, Becaſſine, Becaſſeau. Vocantur & aliæ duæ avium aquaticarum ſpecies à Gallis eodem nomine Becaſſine. quarum prior ea videtur eſſe, quæ à nobis Samethünle/ nominata eſt ſupra pagina 101. ipſe Cinclum Ariſtotelis eſſe ſuſpicatur. poſterior Gallicis tantùm nominibus ab eo vocatur Becaſſine la plus petite, id eſt Gallinago minima: & deux pour un, quòd cum dimidio minor ſit Gallinagine maiore, duæ huius generis precio unius maioris væneant: & obſcœniùs Fouton, nomine Oceani accolis uſitato, quoniam caudam præ cæteris ferè avibus ſubinde agitet: unde Cinclum minorem appellare licebit: & Germanico nomine ein Halbſchnepflin. Vtraque à Bellonio deſcribitur, ſed non pingitur. Lege etiam infra in fine paginæ 123. in Motacillæ genere, &c.

Germanice Herrſchnepſ/ Härſneff/ Harſchnepſ/ Graßſchnepſ/ Schnepflin.

Numenius veterum, vel ei cognatus. Arquata maior, ut nos vocamus. Bellonius Elorium Ariſtotelis eſſe conjicit: & aliam quoque eius ſpeciem paulò minorem inveniri ait, quæ Gallicè petit Colieu vel Barge vocetur, (& ab aliquibus ab hac maiore non diſcernatur:) videtur autem ea eſſe, cuius icon proximè ſequitur, roſtro non arcuato, ſed recto, &c.

ITALICE Arcaſe, Torquato, Charlot, Tarlino vel Terlino, Spinzago: vel, ut Bellonius habet, Caroli, Inſubribus.

GALLICE Corlis, vel Corlieu per onomatopœiam.

GERMAN. Brachvogel/ Rägenvogel/ (nos ſuprà Arquatam minorem etiam iiſdem nominibus appellari diximus,) Wettervogel/ Windvogel/ Grüy. Friſiis Schrye. Friſiis Orientalibus ein Wallopp. Hollandis Haniters. Anglis a Curlew vel a Whaupe.

Gallinulæ maritimæ genus, quod Venetiis vulgo Limoſam vocant. Limoſa & Totanus Venetiis dictæ aves, ut lac. Dalechampius medicus rerum naturæ peritiſſimus ad me ſcripſit, non ſunt Ardeolarum generis, (piſces enim minimè captant:) ſed Gallinulis aquaticis potius adnumerandæ. Bellonius pro calidri ſcitè depinxit. Galli Equites (Cheualiers) vocant, ob crurum longitudinem: earumq; colore diſtinguunt alteram ab altera, eam cuius pedes rubent & crura, vocantes Cheualier aux piedz rouges: alteram cuius è viridi pallent, Cheualier aux piedz uerds. Sic ille. Colorem quidem roſtri & crurum in Calidri ſuo rubere ait Bellonius: & in altera eius ſpecie utrobique nigrum eſſe. At in noſtris, non idem eſt roſtri qui crurum color, &c. Sed cum reliqua ferè congruant, color non poterit genus diverſum facere. cuius ſpecies etiam una videtur quæ Barge Gallicè à Bellonio vocatur, Latinè Ægocephalus: quam imperiti quidam, ut proximè retrò monuimus, cum Arquata confundunt.

Italice Limoſa Venetiis, Girardel ad lacum Verbanum, Leuerſina circa Neapolim.

Gallice Cheualier. Vide in Latinis nominibus.

Germanice Ein meerhun.

Gallinulæ maritimæ genus aliud, Venetis Totanus. Vide quæ cum præcedenti adnotavimus.

Italice Totano Venetiis, alibi Charlot: quod nomen potiùs ad Arquatam proximè dictam referendum eſt.

Gallice Cheualier aux piedz rouges.

Germanice Ein ander meerhun.

Falcata Latinè dici poteſt à roſtri figura. Ibidi cognata videtur. Italis circa Ferrariam Falcinellus vulgò dicitur, ab aliis Ardea nigra, ſed impropriè. nam ardearum generi illæ tantum aves collo & cruribus proceris adnumerandæ videntur, quibus roſtrum eſt longiuſculum & directum. Color etiam huic aui niger non eſt, ſed viridis ferè, pro diverſo ad lucem poſitu varians, ut in Vannello.

Italice Falcinello, Ayron negro.

Germanice Ein Welſcher vogel/ wirdt offt vmb Ferrar gefangen/ mag genennet werden ein Sichler oder Sägiſer/ von der geſtalt ſeines ſchnabels.

LATINE Ardea vel Ardeola pulla vel cinerea. Ariſtoteli pella.

ITALICE Airon, Anghiron, Garza.

GALLICE Heron gris ou cendre. Sabaudis Airon vel Heyron.

GERMANICE. Reiger/Reigel/Ein grawer oder blawer (äſchfarber) reigel/Reiher/Rayer/Heerganß. Friſiis Rarg. Flandris Riegher.

LATINE Ardea cirrhata vel criſtata maior. Genus hoc ardeæ magnum eſt, capite & collo candidis, dorſo & alis cinereis: ſed majores alarum pennæ nigricant. &c.

GERMAN. Ein reigel art/ mag genennet werden Ein ſtraußreigel.

Alia Ardeæ ſpecies cirrhato ferè ſimiliter capite, pingitur à Bellonio: qui illam Gruem Balearicam eſſe ſuſpicatur, & Gallicè vocat Bihoreau. vel Roupeau, à rupibus in quibus nidificat ad Oceanum Gallicum. Quærendum an hæc ſit Quaiotto Italorum: de quo lege mox pag. 119.

Latine Ardea alba, Albardeola, **Italice** Airon bianco, Garza biancha: alicubi Agroto, ut Bellonius putat. ſed hoc nomen Onocrotalo noſtro debetur, quem Itali corrupto ſcilicet antiquo nomine Onocrotali ſic vocitant.

Gallice Heron blanc, Aigrette à voce clara & magis ſonora quàm Ardeæ.

Germanice Weiſſer reigel.

In Italia Ardeam albam duplicem obſervavi, una fuſca ſeu cinerea maiorem, Itali Girono vocitant: alteram minorem, quæ iiſdem Ga zetto vel Garietto, vel Gargea nominatur. hæc etiam cirrho ſeu criſta verticis aliquando inſignis reperitur. Bellonius Pelecanum noſtrum, vel Plataleam, quam dedimus ſuprà pag. 92. Ardeolam candidam facit, quoniam Ariſtot. libro 8. cap. 3. roſtrum latum porrectumque ei tribuit: eam verò quam hic exhibemus, Ardearum quoque generi adnumerans, eam eſſe ſuſpicatur, quàm Gaza Albiculam nominaverit ex Ariſtotele, alio nimirum uſus codice quàm Aldus & alii quidam, in quibus Græcè nullum nomen Albiculæ reſpondet. Ego Ardeæ albæ nomen commune fecerim ad ſpecies tres, quarum una alio nomine Platea vel Pelecanus dicatur: altera quæ pullę vel cinereæ æqualis aut etiam maior eſt, generis tantùm nomine vocetur, Ardea alba: de qua ſcribit Bellonius lib. 3. cap. 3. Hiſtoriæ avium, nec pingit: quòd ſolo colore, ut inquit, à pulla differat: tertia minor, quam hîc exhibemus, quæ rectè Ardeola alba vocabitur: quamvis veteres non ita exactè diſtinxerint.

Latine Ardea ſtellaris maior. Hoc genus compoſitum videtur ex ardea fuſca & ſtellari minore, quæ propriè veterum ſtellaris videtur. Elaphis Oppiani fortè, aut cognata. Vide quæ ſcripſimus ſupra inter Gallinulas aquaticas, pagina 105.

Italice Ruſſey, circa lacum Verbanum, fortè à colore ruffo colli & ventris.

Germanice Groſſer rorreigel.

Cognata huic & ſimilis eſt ardea Quaiotto dicta circa Adriaticum mare, iride oculorum ſimiliter flava: quæ cum ad ætatem pervenit, cirrhos à capite retro oblongos tendit, albos, in extremitate nigros, &c. Vide caput Ardeæ cirrhatum ſuperius pagina 117.

Latine Ardea ſtellaris Plinio & Ariſtoteli, quòd punctis tanquam ſtellis eleganter picta diſtinctaq́; ſit. Vocatur & Ocnus. Bellonius eandem Taurum à Plinio dictam eſſe conjicit. Butorius vel Botaurus (quaſi Bos taurus) recentioribus à mugitu quem ædit roſtro in terram paluſtrem inſerto, vel inter harundines.

Italice Trumbono, Tarabuſſo, Terrabuſa, [illegible]igeron. Gallice Butor. Armoricis Galerand. German. Brüind/ M[illegible]ind/ Moßku/ Moßochs/ Rortrum/ Rordump/ Rordumpf/ Rocdummel/ Rorreigel/ Moſreigel/ Lorrind/ Waſſerochs/ Mor/ Dompshorn/ Erdbüll/ Hortybel/ Pickart/ Fauſ[illegible]. Friſiis Reidommel/ Roſdam. Sunt qui Gallico nomine corrupto Pittouer appellent.

LATINE Ciconia, Ibis alba Herodoto, ut Bellonius ſuſpicatur. Vide ſupra Ordine III. in Ibide.

ITALICE Cigogna, Zigognia.

GALLICE Cigogne.

GERMAN. Storck/Storch. Saxonibus Ebeher. Roſtochii & alibi Adebar vel Odeboer. Flandris Houare.

Ciconia nigra, cuius veterum nemo meminit præter Albertum Magnum. Genus ciconiæ (inquit) dorſo omnino nigrum (ſi eminus videas: ſin propius, in nigro ſubviride apparebit, cum cœruleo & pauco purpureo mixtum, ut in Coruo ſylvatico & Vanello ferè,) ventre ſubalbum: quod non in locis habitatis ab hominibus, ſed in paludibus deſerti nidificat. Reperitur multis Helvetiæ locis deſertis & montanis.

GERMANICE Schwartzer ſtorck.

LATINE Cinclus, ut Turnero placet. Avicula (inquit) quam ego Cinclum eſſe puto, galerita paulò maior eſt, colore in tergo nigro, ventre albo, tibiis longis, & roſtro neutiquam brevi. Vere circa ripas fluminum valde clamoſa eſt & querula. breves & crebros facit volatus. Aliam avem Cinclum eſſe ſuſpicatur Bellonius, de qua ſcripſimus ſuprà in Gallinagine minore pag. 112.

GERM. Lyſſklicker/ circa Argentinam, alibi Steinbicker/ & Steinbeiſſer. Noſtrates hoc poſtremo nomine Coccothrauſten noſtrum appellant.

F Merula aquatica vel rivalis.

Italice Folor vel Folun d'aqua, Lerlichirollo, circa lacum Verbanum.

Germanice Waſſeramſel/ Bachamſel. Cæterum Eberus & Peucerus in Saxonia etiam palmipedem avem minimam in mergorum genere, quam Vrinatricem veterum eſſe putant, Germanicè nominant Waſſeramſel / & Schwartztű herlin/ id eſt merulam aquaticam, & mergulum nigrum. Georgius Agricola merulam interpretatur Amſel & Sehamſel/ marinam quoque vel maritimam quandam merulam eſſe aut dici inſinuans.

Motacillæ genus, fortè Tryngas Ariſtotelis, aut Schœniclus, id eſt junco, ut Gaza vertit.

German. in Miſnia Pilwenckgen/vel Pilwegichen/ nomine compoſito à ſono vocis, & ab agitatione caudæ. vel Pilente/à quadam ſimilitudine cũ anate, quanquam palmipes non eſt, & roſtrum longum, (molle & colore cinereum) ac alta crura habet. Eius duo genera ſunt, maius & minus. Minus eſt cuius picturam damus, magnitudine merulæ, tergum ei cinereum, venter albus. alæ & cauda ſuperiore parte cinereæ, inferiore cum albo diſtinctæ. Quærendum an aliqua Gallinaginis minoris aquaticæ ſpecies Bellonii, (de quibus ſuprà ſcripſimus pag. 112.) cum harum alterutro genere conveniat.

Motacilla quam noſtri albam cognominant, Albicula vel Albicilla uno nomine vocari poterit. Legitur quidem Albiculæ nomen inter aves caudam motitantes in Gazæ translatione ex Ariſtotele, ſed quod ei reſpondeat nomen Græcum nullum reperio. Bellonius in Hiſtoria avium hanc aviculam non ſolùm Motacillam, ſed & Culicilegam (Cnipologon) Ariſtotelis nominat, cognomento cineream, ut à ſequente diſtinguat: addit & Suſuradam vocari, nec exprimit qua dialecto. in Singularibus Obſervationibus à Græcis vulgò Culicilegam non hanc, ſed ſequentem ſic nominari ſcribit. Eſt & altera Motacillæ huius cinereæ ſpecies minor, eodem teſte.

ITALICE Balarina, & circa lacum Verbanum Geron.

GALLICE Lavandiere, quòd circa aquas iuxta mulieres lotrices verſetur, vel quòd ſimiliter ut illæ podicem aſſiduè agitet. Enguane paſtre, circa Monſpeſſulum, niſi id nomen ſequenti potiùs debeatur. Sabaudis Colapa.

GERMANICE Weiſſe oder grawe waſſerſteltz oder bachſteltz/ Quickſtertz/ Wegeſtertz: alicubi Kloſterfrewle/ id eſt Monialis, ab albi & nigri colorum diſtinctione.

Motacilla flava, quam aliqui Florum eſſe putant. Huic quoque nomina conveniunt quæcunque ſuperiori, flavæ tantum differentia adiecta. Sed habet etiam peculiaria ſua nomina. Bellonius hanc Culicilegam (Ariſtotelis) altera nominat, ſuperiorem diſtinguendi cauſa cineream cognominans.

ITALICE Cotremula.

GALLICE Bergerette, vel Bergeronnette iaulne, ut Bellonius ſcribit: quod paſtorum inſtar pecora frequentet. Battequeve, Barteleſſifue, Battemara. Sabaudis Auſſecue vel Hauſſequeve.

GERMANICE Gälbe waſſerſteltz.

Charadrius, ni fallor, Ariſtotelis hæc avis eſt: Gaza Latinè hiaticolam dici poſſe ſcribit, quod circa fluminum alveos & rivorum charadras, ſive hiatus riparum verſari ſoleat. Alibi Rupex ab eodem transfertur. Alia eius nomina neſcio: niſi ITALICE Coruz: & GERMANICE alicubi Triel vel Griel nominetur, ut quidam nobis retulerunt.

PORPHYRIONIS ET HORTVLANÆ PICTVRAS SERO NACTI SUMUS, QUARE EXTRA SUOS ORDINES poſitæ ſunt. Hæc ad Ordinem ſextum poſt Alaudam referri poterit, ille ad ordinem tertium poſt Gruem.

Porphyrion HISPANICE Telamon.

GERMAN. Ein frembder vogel/ möchte in Teutſch genent werden ein Purpurvogel: darumb daß er die füß vnd ſchnabel purpurfarb oder rotlacht hat/ die fädern am gantzen leib ſind blaw.

Hortulana, ut circa Bononiam vulgò vocatur. Fortè Miliaria veterum.

ITALICE Ortolano. GERM. Ein frembder vogel/ in Italia gemein vmb Bononi: mag in Teutſch genent werden ein Welſcher gilbling.

AVIVM ORDINES OCTO FECIMVS:

QVI SVNT,

PRIMUS, De avibus rapacibus carnivoris diurnis.

II. De rapacibus carnivoris nocturnis.

III. De cæteris avibus aëreis ſeu volacibus, quæ rapaces non ſunt: & primum de maioribus, deinde de reliquis mediæ magnitudinis. Minores ad ordinem quartum differuntur.

IIII. De generis eiuſdem avibus minoribus (ſive aviculis,) frugivoris primum, dein vermivoris.

V. De terreſtribus ſeu de humivolis avibus, quæ pulveratrices ſunt: & primum de manſuetis. quibus etiam columbas adnumeravi ex ſententia Ariſtotelis, etſi Gybertus Longolius columbas inter aves pulveratrices rectè numerari nō putat.

VI. De pulveratricibus feris ſeu ſylveſtribus, maioribus primum, quæ ferè gallinacei generis ſunt: deinde minoribus.

VII. De avibus aquaticis Palmipedibus: quæ vel in aquis natant, ut Anatum & Mergorum genera: vel circa aquas volitant, ut Lari & aliæ quædam. His adduntur etiam non palmipedes, ſed circa aquas volare ſolitæ, ut ripariæ.

VIII. De avibus aquaticis illis, quæ non in aquis, ſed circa aquas degere ſolent, & circuire potius quàm circumvolare: ut cum aliæ quædam, tum gallinulæ aquaticæ vel trochili aquatici à nobis in genere dicti. ſunt autem fidipedes omnes, non palmipedes, & pleræque cruribus longiuſculis. Poſtremo de motacillis quibuſdam.

FINIS.

CL. V. JOHANNI PARKHVRSTO, ECCLESIÆ CLIVIENSIS IN ANGLIA ANTISTITI, DOCTRINA ET PIETATE INSIGNI, CONRADUS GESNERUS Tigurinus S. D.

SVAVISSIMA illa recordatio raræ benignitatis & jucundiſſimæ comitatis tuæ, aliarumq; virtutum ac eruditionis eximiæ, (quibus mihi etiam inter cæteros qui hîc ſunt eruditos poſtremo, dum in clariſſimo theologi Rod. Gualtheri ædibus per annos quatuor & amplius affatim frui licuit,) ut ſæpiſſime in animum mihi ſubit, ornatiſſime Parkhurſte, ita mirificum tui deſiderium ſubinde excitat. Atq; hoc ipſum eſt, quod nunc te, quanvis tanto terræ mariſq; intervallo remotum, ac dulciſſimæ patriæ Dei gratia reſtitutum, aliquo munuſculo ut ſalutem, & memorem tui futurum perpetuò animum declarem, invitat ſimul ac impellit. Accipe igitur lætiſſima illa candidiſſimaq; fronte, (qua viros bonos & amicos tuos exhilarare ſoles: quam ne exilium quidem illud, quod Verbi Dei gratia fortiſſimè tandiu ſuſtinuiſti, tibi excuſſit,) hanc de aliquot Avibus quantulamcunq; Acceſſionem, argumentum doctrina & præſtantia tua longè inferius, non iniucundum tamen ſpero tibi futurum. memini enim te aliquid noſtris aliquando ſive Muſis ſive nugis tribuiſſe. Quod ſi authoritate tua effeceris, ut viri aliqui docti apud vos, illarum avium quæ in Anglia reperiuntur ultra eas quas hîc exhibui, effigies mihi communicent, librum hunc aliâs iis ipſis iconibus, & aliis fortè (ſi quas aliunde interim nanciſcar) Domino Opt. Max. vitam largiente, augendum curabo. Hoc autem fœliciſſimè omnium præſtare mihi poterit Gulielmus Turnerus veſter, vir multijuga eruditione inſignis: qui primus ferè noſtro ſeculo (ceu Phœnix quidam è cineribus eruditæ antiquitatis enatus) Avium hiſtoriam ſuis ſcriptis magna cum laude illuſtravit. Poterit & Io. Caius medicus ille & philoſophus ſummus: à quo imagines tum Avium tum aliarum animantium, vnà cum deſcriptionibus accuratè ab eo perſcriptis, hactenus permultas accepi. ſed neq; Io. Falconerus, ut ſpero, theologus ſimul & medicus præclarus mihi deerit. His Angliæ veſtræ ornamentis ut me meaq; ſtudia etiam atq; etiam commendes, vehementer te rogo. Sic enim fiet ut Bellonio Lutetiæ apud Gallos, Benedicto Textore Genevæ inter Sabaudos, Geſnero autem tuo in Helvetiis, Avium hiſtoriam excolentibus, Dei architecti & creatoris omnium bonitas ac ſapientia immenſa, in hac tanta varietate naturæ, hoc in genere vel maximè vocaliuſq; ſe exerentis, pleniſſimè cognoſcatur. Nec eſt quòd aliquis metuat vel objiciat, multis & magnis libris ingenia obrui. quò ſtudioſius enim hæc inquiruntur, eò magis ſubinde, & nomina ſingulis convenientia, & naturæ deprehenduntur: unde fiet, ut exoriatur proculdubio brevi aliquis, qui noſtris hiſce præviis laboribus adiutus, veriora utilioraq; quàm breviſſimè omnia complectatur: ad quod efficiendum ego viam & aditum aliis ſternere ac præparare, quoad vixero, non deſinam. utinam verò hoc brevi ac bonis avibus aliquis perficiat. VALE vir clariſſime, cum uxore honeſtiſſima & amicis omnibus. Salvere cupio apud vos, præcipuos doctrina, pietate authoritateq; viros, dominos mihi honorandos, Robertum Horn, Io. Iuellum, Thomam Samſonum, Iacobum Pilkintonum, Richardum Chambers, Thomam Leaver, Thomam Spenſerum, Laurentium Humphrydum: & quos jam prius nominavi: & inſuper alios pios ac eruditos viros, qui me noverunt aliquando. nomina enim ſingulorum jam non occurrunt. Salutant te & illos omnes eccleſiæ noſtræ antiſtites & miniſtri. imprimis Rod. Gualtherus hoſpes tuus, & Heinrichus Bullingerus cum tribus generis, Ludovico Lavatero, Huldrico Zuinglio, & Ioſia Simlero: item Petrus Martyr, Io. Wolphius, Io. Friſius, & alii viri boni. Iterum Vale. Tiguri, quinto Kal. Martias, Anno ſalutis M. D. LX.

AD LECTOREM.

Hactenus benigne Lector, Avium Eicones prius etiam editas, dedimus: nomenclaturas tamen aliquot addidimus aut emendavimus, (ex collatione præſertim noſtrarum Iconum cum iis quas Bellonius in Gallica ſua Avium hiſtoria dedit, quantum per anguſtiam temporis licuit,) & alicubi breviſſimas deſcriptiones, ne nimium chartæ vacaret. Deinde aliquot novas non editas hactenus à nobis aut aliis, per amicos nacti, ſubjiciemus: & deſcriptiones quibuſdam addemus uberiores paulò, quod eæ in volumine Avium hiſtoriæ non reperiantur.

AD ORDINEM I. DE AVIBVS rapacibus carnivoris, diurnis.

Haliæetus, id eſt, Aquila marina: quæ plurimum damni adfert ſua piſcium voracitate, in aquis marinis præſertim. Eſt genus Aquilæ paruum, inquit Albertus quod Aquila piſcium vocatur (à Germanis) Huius pes alter digitos membranis junctos habet, ad natandum idoneos: alter fiſſos ad apprehendendũ, &c. Idem recentiores quidam parum Latini de Aurifrigio aue ſcribunt: quod nomen ab Oſſifrago corruptum ſuſpicor, (ſicut & Gallicum eius nomen,) non quod avis eadem ſit, ſed quia ſimilis. Memini & Burgundum audire, qui idem de Corvo piſcatore Burgundis dicto referebat. Sed an Haliæetus in Burgundia inveniatur, dubitari poteſt. In eicone quam damus à Io. Caio Anglo medico præſtantiſſimo communicatam, ſimiliter in utroque pede fiſſi ſunt digiti, nullis juncti membranis: quod itidem in Bellonii pictura apparet. Haliæetos (inquit Io. Caius) id genus aquilæ eſt, quod ex mari lacubusque prædam quærit, unde nomen invenit. Is magnitudine Milui eſt, capite albis & fuſcis diſtincto lineis, ut melino: roſtro aquilino: oculis in medio nigris, in ambitu aureis: lingua ferè humana, niſi quòd ad radicem utrinque habet appendicem: colore per ſumma aſturis, per ima albo: gutture maculis notato ruffis ut & ventre, pectore medio purè candido: crure craſſo & ſquamoſo: pede uncungui & cœruleo. digitis quatuor per ſuperna ad dimidiam longitudinem etiam ſquamoſis ad reliquam inciſis, per inferna aſperis & aculeatis tenacitatis cauſa: & his tam validis, ut flexos vix ulla vi extendas: Prædator is eſt p iſcium, diſcuſſit decidentis corporis impetu aquis, ex eisq́, vivit. & quamvis ex piſce vivit, fidipes tamen eſt utroque pede, non altero palmipes ut vulgus putat. Supra magnitudinem corporis alæ longitudo eſt, quæ ad pedes Romanos duos & digitos undecim extenditur. Inoleuit opinio iſtic apud noſtrum vulgus in Britannia, eam ineſſe vim naturalem huic avi, ut quem conſpexerit piſcem, eum ſe quàm mox reſupinare & convertere, atque ad ſummam aquam aſcendere, in eaque fluitare ut ſopitum, quò facilior præda ſit volanti. ideoque eius adeps ſtudioſius aſſeruatur à noſtris piſcatoribus, quòd eandem vim habere creditur. frequentes ſunt apud nos in maritimis locis & Vecti inſula. Noſtri an Oſprey vocant. Moribus placidus eſt & tractabilis, & famis patientiſſimus. vixit enim ſeptem dies ſine cibo, & in alta quiete: niſi ſi hoc non mos fecit ſed fames, quæ omnia domat. Carnem oblatam recuſavit: piſcem non obtuli, quòd eum ex hoc vivere didici. Caro illi nigra eſt.

Italice Aguiſta piombina, id eſt Aquila plumbina, ab eo quod è ſublimi in aquam præceps plumbi inſtar rectà feratur: quod in mediterraneis etiam circa ſtagna facit Aquila anataria dicta.

Gallice Orfraye vel Offraye, ab Oſſifrago nimirum corrupto nomine ſicut diximus. Poterit etiam Aigle de mer vocari. A Burgundis audio Crot peſcherot, id eſt, Corvum piſcatorem dici.

Anglice Oſprey/ corrupto nimirum Gallico nomine.

Germanis maritimis Viſhärn/ noſtri ſcriberent Fiſcharn/ Fiſchadler/ id eſt Aquila piſcium. Mag auch ein Meeradler genennet werden.

AD ORDINEM II. DE AVIBUS NOCTURNIS.

Caprimulgus, Ægothelas, depictus ad ſcelethon à Petro Bellonio nobis donatum, magnitudine ferè merulæ, hoc eſt, dupla quam hîc exprimitur. Roſtrum ei breve, exiguum, tenue, ſuperiori eius parte leviter adunca, extremitae acuta & anguſta eſt, ad caput valde latum. fauces amplæ. Crura ad pedes uſque hirſuta. Digiti pro portione perparai & tenues. Vnguiculi illius qui medium digitum prælongum armat, ſquamæ ab altera parte ſerratæ ſunt. Cauda, ut apparet, longa. Color toto corpore varius, partim fuſcus, partim maculis ruffis diſtinctus: in cauda dorſoque, & minoribus alarum pennis admodum varians & punctis notatus. Species tota nonnihil ad Apodem vel Cipſelum accedere videtur. In libro quidem de avibus Gallicè edito, aliam auem Vlularum opinor generis, pro Caprimulgo exhibuit Bellonius: de qua leges ſuprà pag. 16. poſtea vero illum, quem hic dam s, ceu veriorem agnitum ad me miſit: cuius antea etiam pennas, Caprimulgi nomine à doctiſſimo Turnero acceperam. Horum ego auctoritati facilè acquieſco.

His ſcriptis, doctiſſimi viri Guil. Turneri ex Anglia literas accepi: in quibus præter alia de hac ipſa ave ita ad me ſcribit: De Caprimulgo, tam in Anglia quă in Germania mihi ſępiſſime viſo, niſi tardius tuas accepiſſem, plurima ſcripturas eram. nam lacte diu alui. Gulam habuit longè pro portione capaciſſimam. Prope Bonnam vocatur ein Nachtrapp/ in Anglia an Euechur & an Horſit.

GERMANICE Mag ein Milchſuger/ oder Geißmelcker genent werden/ den Teutſchen (ſo vil mir ietzt zu wiſſen) vnbekant: wirdt etwan in Franckreich gefunden.

AD ORDINEM III. DE AVIBVS VOLACIBVS, Quæ rapaces non ſunt, maioribus ac mediis.

Pica Breſſillica, cuius roſtro Io. Ferrerius Pedemontanus ſummæ eruditionis vir me donavit, quòd hîc expreſſi, reliquum corpus ex Gallicæ Antarcticæ deſcriptione Andreæ Theveti Gallicè edita adieci. Roſtrum hoc permagnum (inquit Ferrerius) avis eſt cuiuſdam ex Breſſilla regione allatum: non maioris (ut referunt qui ex illis locis ad nos revertuntur) Pica noſtra. Is qui mihi hoc roſtrum pertulit, eam avem refert nutriri pipere: quo quidem voraciſſimè repletur, & non digerit, ſed ſtatim egerit. atque eius piperis egeſti magnum apud illius regionis incolas eſſe uſum, potiùs quàm alterius ex arbore recenter collecti. Perſuaſum etenim habent, vim piperis illic maximam, ſic ab aviculа domari, ut minùs utentes eo lædat. Et plæraque alia de eadem ave referunt, quæ omnia an vera ſint, non facilè dixerim. Hæc ille. qui poſtea etiam pellem de pectore cum plumis aureo vel croceo colore ſplendidiſſimo pulcherrimoq; inſignibus, (reliquum corpus nigrum eſt, niſi quod caudæ initium & extremitas rubent,) ad me miſit. Roſtrum ferè craſſius & longius eſſe quàm reliquum corpus tradit Andreas Theuetus: quod eò faciliùs credimus, quoniam tenuiſſimum inſtar membranæ, & ferè pellucidum, leviſſimumque & cavum eſt, aërisq; interni capax: quamobrem hoc etiam ei peculiare, quòd odorandi meatu careat. in tanta enim tenuitate ut facilius penetrant odores: ita ſi quid apertum fuiſſet, facilè frangi potuiſſet roſtrum, quod idcirco etiam denticulatum à natura factum videtur, ut minore vi aliquid ſecaret. An verò etiam aër obiter circa hos veluti dentes, quibus roſtrum penitus claudi prohibetur, ſe inſinuat ad fauces & arteriam? Avis ipſa ab hac roſtri magnitudine Burhynchus aut Rampheſtes (ſicut & piſces quidam) appellari poterit. Toucan ab Americæ incolis vocatur. Lege Theuetum cap. 47. libri iam citati.

GERMAN. Ein Indianiſcher vogel/ gleich vnſeren Aegerſten/ außgenommen den ſchnabel. Ein Pfeffer vogel/ Pfefferfraß.

Morinellus Anglorum, cuius effigiem & deſcriptionem Io. Caius Anglus ad me dedit: Mitto (inquit) ad te etiam Morinellum avem, nobis cum Morinis communem. Stulta admodum eſt ſed in cibis delicata, & apud nos in ſummis deliciis. Capitur noctu ad lumen candelæ pro capientis geſtu. nam ſi is expandit brachium, extendit & illa alam. ſi is tibiam, & illa itidem. Breviter quicquid gerit auceps, idem facit & illa. ita humanis geſtibus intenta avis, ab acucupe decipitur, & rete obvelatur. Avis parva eſt, magnitudine ſturni: tribus tantum digitis anterioribus, poſteriori nullo. vertice nigro, genis candidis, Coturnicis ferè colore, ſi cinericei parum admiſceas, potiſſimum circa collum. Morinellum voco duplici de cauſa, & quod avis eſt apud Morinos frequentiſſima, & quòd avis ſtolida eſt, quæ ſtultitia Græcis μωρότης dicitur: eam ob rem noſtri Doterelle vocant.

Germanice **Ein vogel gemein in Engelland/Doterelle genant: möchte von ſeiner thorheit wegen ein Thor genant werden/2c.**

Paſſer ſolitarius à recentioribus, Alberto magno & aliis, hodieq; vulgò Germanis, nominatur Merulæ genus fuſcum, minus Merula, ſuaviſſimè canorum: cognatum, ni fallor, Cyano, hoc eſt Merulæ cœruleæ, tum genere & magnitudine, tum cantus ſuavitate, tum loco: quoniam ſimiliter in ſaxis, præſertim montium, degit. unde Cyanum Græci hodie vulgò Petrocoſſyphum vocant, Germani à colore Blawvogel. Merula hæc fuſca, quoniam ſuper tectis & ſaxis ſolitaria cantillat, Paſſeris ſolitarii nomen aliqui indiderunt: ex ſacris literis nimirum: quoniam Pſalmo 102. Paſſer ſolitarius in tecto nominatur. ſed rectiùs Merulam ſolitariam, quam Paſſerem ſolitarium appellaveris: quanquā Merulæ omnes ab eo denominantur, quòd meræ, id eſt, ſolæ volitent. Ariſtoteles Merulam fuſcam appellat, nos aliud quoq; genus Merulæ fuſcum habemus, montanum vulgò cognominatum, quod cantus gratia nemo alit. Non reperitur in noſtra regione Paſſer hic ſolitarius: ſed ab Italis aut Rhætis, qui nobis tranſalpini ſunt, mittitur. Mediolani & Genevæ in foro aliquando magno precio vendi audio. Falconarius Friderici imperatoris ad remedia quædam utitur fimo paſſeris Indici ſive ſolitarii: vel eius loco, paſſeris communis. Iconem eius ſab Aloiſio Mundella medico eximio miſſam, in Avium hiſtoria etiam poſui quæ in prima Iconum editione neſcio quomodo nos ſubterfugit.

Italice Circa Tridentum Merulo ſolitario nominatur. Albertus Romæ Merulum ſtercoroſum vocari ſcribit, quòd in latrinis antiquis & rimoſis degat. Iuxta Larium lacum vel hanc, vel Cyanum potiùs, Paſſerem montanum vocant.

Germanice **Paſſer ſolitari**/nomine ab Italis, à quibus petunt hanc avem, accepto. Poſſet autem vocari **ein Steinamſſel**: vel **ein grawe Steinamſſel**/ Cyanus verò **ein blawe Steinamſſel**.

Alius eſt Paſſer ſolitarius, ſic dictus circa Genevam: cuius (maris in eo genere) picturam ſumma arte, & elegantia factam Claudius Textor Benedicti viri doctiſſimi & præſtantiſſimi Genevæ medici, ſummæ ſpei filius, nuper ad me dedit: capitis, colli dorſiq; colore cæruleo, ſed maculis ſubruffis inſperſis: ventre ruffo: cauda nigro & ruffo diſtincta. pennis alarum fuſcis, marginibus tamen ſubruffis, aut ſubflavis. macula ad alarum initium candida & transverſa, dorſum verſus, ubi punctis etiam candidis variatur. Crura fuſca ſunt. roſtrum longiuſculum, directum, & acutum, nigricat. Hæc ego ad picturam. ipſe verò in epiſtola: Aliquando (inquit) miſiſti ad patrem Rubeculæ ſaxatilis (ut vocas) iconem, quæ prorſus conſentire videtur cum fœmina Paſſeris ſoliuagi maris. Hæc avis, mas præſertim, ſi edocta fuerit canere, ſuaviſſimè varias voces imitatur: quas etiam in ſylvis admodum ſonoras ſumma gutturis contentione acutiſſimè eiaculatur. Mas & cicur qui canere noverit, numo aureo vænit his in locis. nam & propter egregium cantum, & inſignes colores, cœruleum præſertim ac puniceum, quibus ornatur, maximo eſt in precio.

Cyani Ariſtotelis hæc dum ſcribo, iconem Godefridus Seilerus Auguſtanus, admodū adoleſcens & ſupra ætatem eruditus, (Geryonis Seileri nobiliſſimi medici & Archiatri Auguſtæ, maximæ ſpei filius, & Raphaëlis I.C. præſtantiſſimi, Comitisq; Palatini frater,) ad me miſit, ad vivum depictam, unà cum deſcriptione, quam hîc ſubjicio. Cœrulea avis (der Blawvogel/ oder Eißvogel: ſed poſterius nomen, Alcyoni fl. ut quidam vocant, potiùs convenit) veſcitur groſſiori illo & minus contrito quod à farina hordeacea ſeiungitur, ac cum lacte recenti commixto. Cantu ſuavi admodum atque jucundo, variiq; generis. multos enim maximeque varios ſonos à cæteris avibus quibus cum fuerit, exiguo temporis ſpacio, ſi præcipuè tenella ac nuper è nido recepta ſit, diſcere ſolet. atque ita cantus eius multiplex eſt, ut ad certum quoddam genus referri nequeat. Qui pullos è nido ſuffurari conantur, obuelare penitus faciem coguntur propter parentes: qui ſuos tueri ſtrenuè conſervareque ſtudent, cui rei dum intenti omni ſtudio ſunt, & hoſtem depellere conantur, oculos tantummodo eius obſervant. quos ſi vel minimum attingere liceat, gaudent ac victores ſeſe agnoſcunt. oculos enim hominis confodere roſtro conantur.

AD ORDINEM IIII. QUI EST DE AVICULIS.

Godefridus Seilerus Auguſtanus, una cum Cyano ſuperiùs exhibito CHLORIDIS peregrinæ etiam, quæ è Canariis inſulis advehitur, imaginem dedit: quam hoc loco poſuiſſem, niſi per omnia Chloridis illam ſpeciem quam vulgò Citrinam noſtri cognominant, ſuprà à nobis poſitam, coloribus, figura, magnitudine, & (ni fallor) etiam voce cantuque ita referret, ut vix diſtinguas. Veſcitur (inquit) avicula hæc ſemine lini vel papaveris apud nos: in natali autem ſolo, ſaccharo incocto paſcitur. Cantus ei omnium dulciſſimus: vox valde canora, ac mirum in modum ſonora: qua inter omneis alias ſimiles excellit.

Sic ille. Sed alius Paſſer canarius nominatur Genevæ, (cuius iconem doctiſſimus juvenis Claudius Textor mihi donavit,) non Citrinellæ noſtræ diſſimilis, ſimilis verò Paſſeri ſpermologo illi, quem Emberizam flavam (propter partis ſupinæ colorem,) noſtri nominant, ut ex primo picturæ aſpectu judicavi.

Ad Ordinem

Ad ordinem VII. De avibus aquaticis palmipedibus.

Anatis Indicę rara quędã ſpecies, cuius eiconem Io. Thannmyllerus F. chirurgus egregius, Auguſta Vindelicorum ad me miſit. Caput ei albicat, ut pictura oſtendit. Roſtrum, crura, cauda, & extremę longiſſimę alarum pennę, atri coloris ſunt. reliquum corpus, cõcolor ferme, ruffum aut rubricę fabrilis colore, (non qui rubricę eſt, ſed lineę ex ea ductę,) alarum tamẽ partes quędam albicant: in maſculo aliquid etiam punicei & viridis coloris per alas ſpectatur. Collum ſupremum anguſta linea nigra ambitur.

GERMANICE Ein beſondere frömbde art der Indianiſchen Enten.

Anas Indica alia, cuius picturam doctiſsimus Cardanus miſit. Corpus undiq; nigris pennis integitur, candidis alarum maculis exceptis per tranſverſum et ſecundum longitudinem: & candidis in capite, collo ac pectore punctis, ſicut in icone à prælo ſtatim apparet, nullis à pictore coloribus inductis. ſed crurum & roſtri color cinereus vel corneus eſt. Pars oculis ſubjecta, & roſtri poſterior pars cum tuberculo illo rotundo, ut apparet, egregiè rubent. Anatis iam deſcriptæ figuram integram poſui: alterius verò. quam Rondeletius miſit, caput duntaxat cum collo expreſsi. Maritima eſt, inquit ille in epiſtola ad me, in ſtagnis degens, & criſtata, ſatis rara apud nos, nec aliud addit, niſi quòd ex Anatum genere eſſe ſuſpicatur. In quo facile ei aſſentior, cum palmipes anatum inſtar ſit, & roſtrum ſimile habeat: cui hoc peculiare in anatum genere quòd reſimum eſt: tuberculum rotundum cum Indica ei adiuncta commune habet, à quo globiroſtram aut ſphærorhynchum cognominare licebit, diſtinguendi cauſa ab aliis anatibus. Crura etiam ei pro portione quam aliis proceriora videntur. ea roſeo, roſæ ſylveſtris ferè colore rubent, ſicut & roſtrum cum tuberculo. Caput nigricat, non ſine viridibus exiguis maculis. In pectore color rubricæ fabrilis eſt: albus in collo: reliquum corpus albo fuſcóque diſtinctum.

Bernicla

BERNICLA vel Branta Anglorum, quam pulchrè depictam nobiliſſimi medici Io. Kentmannus Torga Miſenorum, & Io. Caius Londino Angliæ ad me miſerunt. De veteri eius nomine non conſtat. Eliota Anglus Chenalopecem ſuſpicatur eſſe Barnaclam (ſic ipſe ſcribit) Anglorum. Turnerus verò) cuius maior apud me authoritas) aliam avem mediæ inter anſerem anatémque magnitudinis, alis ruffis, in cuniculorum foveis more vulpium nidulantem, Bergander (quaſi montanam anatem, quòd in excelſarum rupium cavernis nidificet) vulgò in Anglia dictam, Chenalopecem eſſe credit. Chenerotem verò Plinii (ſi rectè Chenalopeces & Chenerotes apud Plinium leguntur: alia enim lectio eſt, Penelopes & Chenalopeces, quibus lautiores epulas Britannia non nôrit) vel Berniclam, vel anſerem Baſſanum Scoticúmve quem exhibuimus ſuprà, pag. 83.) eſſe conjicit. Berniclæ vocabulum quid ſibi velit non habeo quod dicam: conjicio quidem è veteri Britannica lingua, quæ hodiéque Vuallorum in Anglia, Britonum verò in Gallia eſt, relictum eſſe: quoniam Armorici, id eſt, Britones, eo etiam utuntur. At Brantæ nomen (Caius Brendinum anſerem mihi vocavit) originis Germanicæ videtur, Angloſaxonibus in uſu, ab atro ceu titionis colore factum: qui & cervis & vulpibus quibuſdam apud Saxones nomen fecit. Ater enim hic color in capite eius, roſtro, cruribus, collo, dorſo, pectoris parte caudáque inſignis eſt: in alarum parte & ventre cinereus: poſt oculos maculæ albæ ſunt: pectoris etiam pars & laterum interior candicat. Albertus Magnus de his avibus ſcribens, ut ex deſcriptione liquet: Falsò, inquit, quidam dicunt eas idcirco nominari Baumgänß/ (id eſt anſeres arborum eò quòd ex arboribus naſcantur, vel putridis in mari lignis, aſſerentes à nemine unquam has aves viſas coire vel ova parere: ſed hoc omnino abſurdum eſt. Ego enim & alii complures mecum vidimus eas coire & ova fovere, ac pullos alere, & cætera. Ego in hiſtoria avium Turneri verba copiosè retuli, quibus, ut perſuadear, has aut ſimiles aves è putredine gigni aut quomodocunque ex arboribus aut lignis poſſe, ferè inducor. Idem in epiſtola ad me: Branta, inquit, anſerem paluſtrem valdè refert: differt tamen, quia brevior eſt. à collo, quod rubeſcit nonnihil in noſtris quidem picturis nihil ruboris apparet) ad medium uſque ventrem, quì candicat, nigra eſt. Anſerum more ſegetes populatur. In Vualia, quæ pars eſt Angliæ, in Hybernia & Scotia aves iſtæ adhuc rudes & implumes in litore, ſed non ſine forma certa & propria avis, paſſim inveniuntur. Eſt autem præter hanc alia etiam avis, quæ originem ſuam arbori ad litus Scotici maris refert acceptam. Sic ille. Eſt autem altera hæc avis, quam Scoti Clakis vocant, ſuo loco à nobis exhibita: quam in mari è ligno naſci Hector Boethius (cuius verba in avium hiſtoria recitavi) tanquam teſtis oculatus planè affirmat. Anates Oceani Britannici (inquit Iulius Cæſar Scaliger, enarrans librum primum Ariſtotelis de plantis,) quas Aremorici partim Crabans, partim Bernachias vocant. Eæ creantur è putredine naufragiorum, pendéntque roſtro á matrice, quoad abſolutæ decidant in ſubjectas aquas, unde ſibi ſtatim victum quærant: viſendo interea ſpectaculo penſiles, motitanteſque tum crura tum alas. ¶ Non verò in maritimis tantùm tractibus Berniclæ inveniuntur, ſed in mediterraneis quoque: ut Sonneuualdi, in ditione illuſtris Comitis Sulmenſis, ſex miliarium intervallo diſtante Torga Miſenorum: ubi in arboribus nidulantur, ut doctiſſimus Kentmannus noſter obſervavit. ¶ Bellonius hiſtoriæ avium lib. 3. cap. 5. eandem avem deſcribit, quanquam roſtrum longius pingit, & an ſit Crauant Aremoricorum dubitare videtur. Ego omnino eandem eſſe avem abſque dubio dixerim, conveniente prorſus deſcriptione. &c. Nomen quidem Crauant, Germanicum videri poteſt, quaſi Grau ent/ id eſt, Anas fuſca Ova tamen eas parere & pullos excludere ſe obſervaſſe ait, & falſam eſſe perſuaſionem, quòd ex malis navium putreſcentibus oriantur. à veteribus quidem Chenalopeces, id eſt, Vulpanſeres dictas putat, cum in Singularibus Mergi genus, quod Galli Fibrum nominant, (ipſe in Hiſtoria avium Vriam) Chenalopecem appellaverit. Eſt autem Chenalopex, ut emaculatiores, ni fal or, Plinii codices habent, in ſummis Britannorum deliciis: Bernicla, Turnero teſte inſuavior eſt, & divitibus parùm expetitur. ¶ Quæ Io. Caius de Bernicla ſeu anſere Brendino ad me ſcripſit, nunc non occurrunt. Hoc animadvertendum, aliud etiam Anſeris ſylveſtris genus circa Argentinam ſimiliter Baumganß nominari, cuius iconem dedimus ſuprà.

GALLICE apud Armoricos Crabant, Crauant, & Bernachia, ut dictum eſt.

GERMAN. Baumgans/wiewol auch ein andere art wilder gänſen an etlichen orten alſo genent wirt.

ANGLICE Bernacla/Bernicla/Branta/Berendin.

Phœnicopterus, qualem doctiſsimus Rondeletius mihi transmiſit, degit in medijs ſtagnis marinis. Veſcitur cochleis, piſciculisq́, &c.

Mirum eſt huius tam pulchræ & eximiæ avis nomen ab Ariſtotele taceri, cum Ariſtophanes, qui vixit eadem ætate, meminerit. ſed Græcis etiam raram eſſe hanc avem puto. Nam Heliodorus Nili incolam eam facit. Bellonius quidē eandem Ariſtotelis Glottidem eſſe ſuſpicatur: ego verò ijs quas Gallinulas aquaticas noſtri vocāt avibus Glottidem adnumero, quæ omnes fidipedes ſunt.

GALLICE Flammand, Flament, Flambant: à corporis proceritate, quali ſolent eſſe Flandri, vel à colore flammineo.

GERMANIS ignotam puto avem, ſicut & Gallis ad Oceanum Bellonio teſte, quare fingo nomen interpretatum ex vetere Græco eius, Latinis etiam recepto nomine: Mag ein Rotfeck oder Rotvogel geneñt werden/ dann er rot iſt am ſchnabel/ſchencklen/vnd fecken/außgenommen die ſchwingfadern/welche ſchwartz ſind/ꝛc.

AD OR-

AD ORDINEM VIII. DE AVIBVS AQVATICIS FIDIPEDIBVS.

HÆMATOPUS, quem pingendum curavi ad ſceleton, à præſtantiſſimo Lugdunenſi medico Iacobo Dalechampio, omnibus ingenii & doctrinæ virtutibus ornatiſſimo viro mihi donatum. Mitto (inquit) & do auem non admodum frequentem, à te nuſquam memoratam in copioſiſſimo volumine De avibus, paluſtrem & aquas etiam profundas adeuntem, quod ex crurum altitudine intelligi poteſt. Hæmatopoda ſive Himantopoda (nam utroq; modo apud Plinium in aliis atq; aliis exemplaribus legitur) cenſet eſſe Benedictus Textor: nomine convenienti, ſive crurum ſanguineum colorem, ſive obſequioſam ferè lori modo flexilitatem ſpectemus. Hæc ille. Porphyrionibus roſtra & prælonga crura rubent. hæc quidem & Himantopodi multò minori, quanquam eâdem crurum altitudine naſcitur in Ægypto. inſiſtit ternis digitis. præcipuum ei pabulum muſcæ. vita in Italia paucis diebus, Plinius lib. 10. cap. 47. quæ deſcriptio ei quam exhibemus aui omnino favet. quod ad nomen, meliores codices non hæmatopodi, ut alii quidam, ſed himantopodi habent. aliqui Hæmantopodi, quod ab Himantopode corruptum facile apparet: nam ſi ab hæme, quod eſt ſanguis, derivetur, n, literam habere non poteſt. Nos etiam in Paraphraſi Ixeuticorum Oppiani Himantopodes legimus. ἱμαντόποδες aues (inquit) nomen à crurum tenuitate habent. hoc novum in eis, quòd maxilla inferiore fixa, ſuperior ſolùm in ipſis moveatur, Sic ille. ſed in ave hic propoſita maxillarum motus nihil ab aliarum avium natura variat, ut ex articulis in ſceleto apparet. Himantopodis quidem (hoc eſt Loripedis) nomen probo, rei etiam ipſius argumento: vix enim alius avis tam procera crura cum tanta exilitate reperias: ſanguinea verò plurium. Quod ad partium magnitudinem & colorem, ſceletos ſic ſe habet: Roſtrum digitos ferè quatuor longum eſt, caput parvum: collum digitorum V. reliquum corpus (quod leve & gracile eſt, inſtar avium paluſtrium ferè quas Gallinulas aquaticas vocamus) digitorum VI. cauda III. crura XV. Alarum longitudo parum excedit dodrantem. Color roſtri nigricat. in capite & collo prono fuſcus: dorſo & alis niger, pauco ſubviridi admixto, ſi diligentiùs intuearis. cauda cinerea. Partes pronæ omnes, & latera quoq;, albi coloris ſunt. Crura ſanguinea: digitis duntaxat ternis (ſicut in Biſtarda, Oenade Rondel. Morinello Caii, Struthocamelo, Pluuiali, & Cana Petiera Bellonii, eiuſdemq; Pica marina:) quorum medius longiſſimus eſt, breviſſimus interior: jungitur autē medius cum exteriore breviſſima membranula tanquam palmipedum. Poplitum cavitas inſignis eſt, articulo tam flexili ut in ſceleto etiam tibia ad femur tota facillimè reflectatur. Videtur ſanè non curſu tantùm valere, ſed etiam volatu hæc avis quoniam oblongæ eius alæ ſunt, ita ut longiſſimæ earum pennæ caudam ſeu orrhopygium duobus aut ampliùs digitis excedant. Alia avis eſt, quam pro Hæmatopode Belonius exhibet lib. 4. cap. 11. De auibus: quam à Gallis Pie vel Becaſſe de mer, id eſt, Picam vel Scolopacem marinam vocari ſcribit: quòd roſtrum inſtar ſcolopacis habeat: in aliis verò transverſam maculam albam ut picæ, &c. cruribus rubentibus quidem, ſed brevioribus craſſioribusq; quàm Himantopodis noſtræ.

GERMANICUM nomen fingendum eſt, utpote avis peregrinæ. **Ein frembder vogel/wirt etwan in Franckreich gefangen/ doch ſelten: mit roten/langen vnd gar tünnen ſchenckeln: mag ein Riemling genennet werden.**

In Himantopodem Tetraſtichon noſtrum.

Loripedem Graio vocitant me nomine: quanquam
In ripis celeri curro citata gradu.
Hæmatopun alii: nullo quæ nomine mallem
Nota ornithophagis vivere ſola mihi.

FINIS.

INDEX
IN AVIVM NOMINA,
QVARVM PICTVRÆ HOC IN LIBRO EXHIBENTVR, O. LITERA ADIECTA MENTIONEM ALICVIVS AVIS, SED ABSQVE ICONE, SIGNIFICAT.

LATINA.

A.

Acanthis 44. Bellonij 45
acanthis recentiorum Græcorum 44
accipiter, vel Accipiter maior 7
accipiter minor 7
Accipiter fringillarius, palumbarius 7
accipiter palumbarius 10
ægithalus maior & minor 45
ægithus 43
ægocephalus 114
ægolius 15.o.
ægotholas 130
æſalon 11
æx 99
afra auis 61
alauda non criſtata vel gregalis 70
alauda criſtata vel terrena 70
alba frons 87.o.
albardeola 118
Bellonij 92
albicilla, albicula 118.124
alchata 67
alcon fluviatilis 100
alcyō maior & muta Bellonij 100.
minor & vocalis ibidem o.
alrachme 5
aluco 15.o.
anas 73
anas caudacuta 75.o.
anas circia 77
anas marina quædam 75. alia 74.o.
anas fera torquata maior 74
anas fera torquata minor 75
anas fera fuſca, mediæ magnitudinis 76
anas Indica 73.133. alia 134
anas periezoſmene 74
anas raucedula 86.o.
anas ſtrepera 78.o.
anſer 73
anſer ferus 72.
anſeres marini Scotici 82
anthus 98.o.
Bellonij 41
apiaſter 98
apus 51
apus minor 52
aquila 3
aquila anataria 6
aquila barbata 12
aquila heteropus 4
aquila mar. 129
aquila Scythica 4
aquila vulturina 5
ardea vel ardeola pulla vel cinerea 117
ardeæ albæ tres 118
ardeola candida Bellonij 92
ardea cirrhata vel criſtata maior 117
ardea ſtellaris maior 120.119.
arquata maior 113
arquata minor 103
aſcolopacion 112
aſcolopas 110
aſter 43
aſtragalinus 43
aſtur 7
atricapilla 47. Bellonij 49
attagen 63. Bellonij 49
attagen candidus 65
attageni congener avis 65
avicæca 110
avis externa 64
avis maxima, cui ad nidum arbor una non ſatis eſt 5
aurifrigius 129

B.

Barbates 87
barliatæ 82
baſiliſcus 49
batis 50.& 49.o.
bernecæ 82
bernicla 135
biſtarda 67
bonoſa 63
boſcas maior 74
bos taurus, botaurus 120
branta Anglorum 135
brendinus anſer Anglorum 135
bubo 14 buteo 9
butherius 9
butorius 120

C.

Calandra 70
calidris 114
capercalze Scotica avis 82
capra, capella 99
caprimulgus 16.130
capus, capo 54
carduelis 43
caryocatactes 25
caſſita 7
cenchris 8
certhias vel certhius 37
charadrius 125
chenalopex 135.o.
cheneros 135
chlorion 37
chloris 45
chloridis ſpecies alia 44.45. alia è Canarijs 132.o.
cinclus 112
cia montanina 42
ciconia 121
ciconia montana 5
ciconia nigra 122
cinclus 122
citrinella 44
clanga 6
clangula anas 79
cnipologos 37.124
Turneri 37
coccothrauſtes 40
coccyx 34
colios 26.37
collurio vel collyrio Bellonii minor 13. maior ibidem,
columba vulgaris, vel domeſtica, albáve, 57. Turricula ſeu ſaxatilis, ibidem
columba Anglica vel Ruſſica 57
colymbis 89
Bellonij 77
colymbus maior 88
colymbus minor 89
cornix 23.
cornix cœrulea apud Miſenos 21
cornix varia vel cinerea, marina, hyberna, apud recentiores 22
corvus 21
corvus aquaticus 84
corvus ſylvaticus 22
corydalus 70
coturnix 71
cuculus 34
culicilega cinerea 124
altera 124
curuca, curruca 47
currucis cognata quædam 47
curviroſtra 40
cyanus 34.132.
cypſelus 51
cypſelus minor 52

D.

Dendrofalcus 11
drepanis 97
Bellonij 52
Dryocolaptes tertius Ariſtotelis 35

E.

Elaphis 119. & 105.o.
elorius 113
emberiza alba 42
emberiza flaua 41
emberiza pratenſis 42
epops 31
erithacus 48
erythra 108
erythropus minor 109
erythropus maior 101
externa 64

F.

Falcata 116
falco arborarius 116
falco niger 10
fiber Bellonii, ex mergis 86
ficedula 47
Bellonii 47.49
ficedulis cognata quædam 47
flôrus 98.41.124
fringilla vel frigilla 44
fringilla montana 44
fringillago 45
frons alba 91
frugilega 22.o.
fulica 91.& 87.o.
fuligula anas 80

G.

Galerita 70
galgulus 37
gallina aquatica 91. fulica vulgò Italis. Alia eiuſdē generis Ibid.
gallina Africana ſeu Numidica 56.61.
gallina gibbera 56.
gallina ruſtica 110.o.
Bellonij 63
gallina lanigera 54
gallina villatica vel villaris 53
gallinaceus 52
gallinago 110
gallinagines vel gallinulæ aquaticæ 100
gallinago minor 112
gallinaginis minoris aquaticæ (Bellonii) ſpecies 123
gallinulæ maritimæ 114.& 115
gallinula ſerica 101
gallus, vel gallus gallinaceus 52
gallus Numidicus vel Mauritanus ferus 61
gallus paluſtris 61. ſylveſtris vel montanus maximus 50
galli ſylueſtris genus nigrū in Scotica 61
garrulus 26
garrüli genus alterum 27
garrulus Bohemic. 27
gibbera gallina 65
glareana 50
glaucium 76
glottis 105
gracculus 24
gracculus coracias 26
gracculus palmipes 84.& 91
grus 19
grus Galearica 17.o.
grygallus maior 60
grygallus minor 60
guſtarda Scotorum 83
gypæetus 5

H.

Hæmatopus 137
haliæetus 129
harpe 5
helorius 13
hercynia auis 27
hiaticola 125
himantopus 137

hippation

hipparion 86
hirundo 51
hirundo riparia 97
hirundo ruſtica cognomine, vel agreſtis, vel ſylveſtris 52.97
hortulana 127
hypætus 5
hypoleucos 106

I.

Ibis alba 121.& 22.o.
ibis nigra ſecundum Belloniũ 22
ibidi cognata avis 116
icterus 37
inas 67
iſmerlus 11
iſpida 100
iunco 123
iunonis avis 55
iynx 38.& 37.o.

L.

Lagopus 63.65
lagopus varia 64
lagopodi ſimilis, maior 60.o.
lanarius 9
lanius maior 13
lanius cinereus, mediæ magnitudinis 13
larus alb. duplex 95.o.
latiroſtra anas maior 80
ligurinus 44
Bellonij 45
linaria 43
linaria rubra 43
lingulaca 105
livia columba 66
loxias 40
luſcinia 48
lutea & luteola 45
lycos 24

M.

Martinus piſcator 100
melampus 107
melancoryphus Bellonij 49
meleagris 56.61.
minor 86
merganſer 85
mergulus 89
merguli genus alterum 89
mergulus niger 89
mergi cornuti 88
mergus albus 87
mergus anſeri ſimilis 85
mergus minimus fl. 89
mergi glaciales var. 86
mergus longiroſter minor 86. maior ibidem.
mergus muſtelaris 86
mergus Rheni 87
mergus varius maior 87
merlina 11
merillo, meriſtio 11
merula 32
merula fuſca 33.o.
merula ſaxatilis 34
merula torquata 33
merops 98
merula aquatica vel rivalis 123
milvus, milvius 8
miliaria Ruellij 43
molliceps 26
monialis 124
monialis alba 87
monedula 24
morinellus Anglor. 131.
morphnus 6.
motacilla alba 124.
motacilla flava 124
motacillæ genus 129
motacilla cinerea maior 124. minor o. ibidem.
muſcetus 7
muſtelaris mergus 86.
myiocopos 50

N.

Niſus recentiorum 7
noctua ſaxatilis vel lagopus cognomine 17
noctua, vel potius noctuæ genus parvum 15
nucifraga 25
numenius 113
nycticorax, non veterum ſed vulgò ſic dictus circa Argentinam & alibi circa Rhenum, avis piſcivora 18

O.

Ochra 108
ochropus magnus 103
ochropus medius 107
ochropus minor 109
ocnus 120.
œnas 67.& 57.o.
onocrotalus 49. ter.
Bellonij 92.o.94.
oripelargus 5
orix 63
ortygometra 71
ortygometra Bellonij 90
oſſifraga 12.40.
oſſifragus ibid.
otis vel Tarda 67.bis
otis minor 67.
otus 14.o.

P.

Palumbus minor 66
palumbus cicur 57
palumbus maior, vel torquatus 66
paradiſi avis, vel paradiſea, ex Novo orbe 20
parcus 99
pardalus Bellonij 40
parus ater 46
parus cœruleus 45
parus caudatus 47
parus carbonarius 46.bis
parra 99
parus criſtatus 46
parus maior 45
parus monticola 47
parus paluſtris 46
parus ſylvaticus 46
paſſer 41
paſſeris ſpecies alia 41. alia ibidem. Indicus 132.o.
paſſer rubi aut ſæpium 41
paſſer ſolitarius 132.& 33.o.
paſſer ſpermologus 41
paſſer troglodytes 49
paſſerculus quidam ſolitarius 50
pavo 55
pavo Aſiæ 56
pavunculus 99
pelecanus 92.& 118.o.
pelecânus, ut vulgò à pictorib. effingitur 91.
pelias 69.
percnopterus 5
percnus 6
perdix alpina varia 64.
perdix Damaſcena 64.o.
perdix Græca 64
perdix maior 64
perdix minor ibidem.
perdix ruſtica maior 100
petrocoſſyphus 34.
phæopus 102
alter 103.
phalaris 91.
Bellonij 87
phalacrocorax 84.91
minor ibidem.
phaps 66.
phaſianus 62
phatta 66
phene 12.
phœnicopterus 136.
philomela 48.
phœnicurus 48
phœnicuri ſpecies altera 48
pica Breſſillica 130
pica glandaria 26.
alia 27.
tertia ibidem.
pica marina 80.
pica varia vel caudata 28.
picus arborarius vel arborum cavator, vel Martius maior 36.
minor ibid.
picus cinereus vel ſubcœruleus 37.
picus maximus vel niger 35.
picus muralis 38
picus nidum ſuſpendens 37.
picus varius 36.
picus viridis 36.
pilaris 29
pipo 36
pipra 36.
piſcator 100
piſcator regius 100.
pſittacus erythrocyanus 39.
planga 6
platea, platalea 92.& 118.o.
Bellonij 94
plumbina 89.100.
pœcilis recentiorum Græcorum 44.
polopus 104
porphyrio 126.
prunella 42.
pſittacus erythroxanthus 38.
pullus aquæ 91
puphinus Anglorum quadrupes 80.
pygoſcelis maior 88
pygoſcelis minor 89.
pyrrhocorax 23.& 26.o.
pyrrhulas 48

Q.

Qualea 71
querquedula varia 77.o.
quiſcula 71

R.

Racham 5
ralla 71. rallus 90
rallus terrenus 68.71.
recurviroſtra 93.
regulus 49.
Bellonij 49
reptitatrix 37.
rex 49
rex coturnicum 71.
rhodopus 100.
riparia Bellonij 52.
ripariola 97
roſtrix 100.
rubecula 48.
rubecula ſaxatilis 34
rubicilla 48
rubrica 49
rupex 125.
ruſticula 110
ruſticula vel ruſtica perdix Martialis, ex conjectura Bellonij 71
ruſticula minor 112
ruſticula ſylvatica 111.
ruticilla 48

S.

Salicaria 50.
ſalus 43.44
ſcalopax 110
ſcandulaca 37.
ſchœniclus 123
ſcolopax 110.112.
ſcytica avis, genus aquilæ 5.
ſenator 49
ſerinus 45.
ſitta 37. ſmerillus 11.
ſmerla, ſmerlus 11.
ſpermologus 41.22.o.
ſpermologus albus 42
ſpinus 44. Bellonij 45
ſtarda 67.
ſtruthio 69
ſtruthio Africa 69
ſtruthio Libycus 69.
ſtruthiocamelus ibidem.
ſtruthocamelus 69.
ſturnus 34.
ſubaquila 5
ſycalis Bellonij 49
ſyroperdix 64.o.

T.

Tarda. Vide Otis
taurus 120.
tercellinus 7
terriolus 7.10.
tetraon minor 59.
tetraon Plinij 58.
tetraonis altera ſpecies 67.& 58.o.
tetrax vel tarax Nemeſiani 67
traupis 43.
Bellonij 43.44
tinnunculus 8
torquilla 38.
totanus 114.o.
trichas Ariſtotelis 29.
tricellus 7.
triorches 9
triſtunculus 8.
trochilus 49
trochili aquatici 100
trochilus terreſtris 68
trizolus 7
troglodytes Bel. 49.o.
tryngas 123.
turbo 38. turdela 30
turdus ſimpliciter 29.
turdus minor, quem illadem vel tyladem cognominant, Gaza Ilia cum vertit 28
turdus viſcivorus vel maior 30.
turtur 66
tyrannus Bellonij 49.
Regulus noſter

V.

Vanellus 59
varia 43.
veſpertilio 17.
vinago 67.57o.
viridia 45. ulula 15
ululæ genus alterum, quod quidam flammeatum cognominant 16
ulula aurita 15.o.
uria vel urinatrix maior 88. minor 89.
urinatrix 123.
urogallus ſimpliciter, vel urogallus maior 58
urogallus minor 59
urogalli minores in Septẽtrione 58
upupa 31.
vulpanſer, vide Chenalopex
vultur 13.
vultur alpinus quem Helvetij aureum cognominant. 12

Z.

Zena 43

GRÆCIS hodie uſitata quędam vocabula.

Aſarandos 45.
cothurno 64.
petrocoſſyphus 34.o.
ſuſurada 124.
taginnari 60.
taos agrios 99.
xylornitha 100.

ITALICA.

A.

Agrotto 94.118
aguiſta piombina 129.
aieta 9
aigeron 120
airon 117
airon bianco 118
ayron negro 116
allodetta 70.
allodola ibid.
anadre 73.
anatre ibid.
anatre d'India ibid.
anghiron 117
anitra 73
aquila 3.
aquilaſtro 6.
arcaſe 113.
arcia 110.

arzavola

arzavola 89
aſtur 7
auoltoio 13
auoſetta 93

B

Balarina 124
barbaiano 16
barbaſtello 17
beccaſſa 110
beccoroella 93
beccoſtorta 93
becquafiga 37
becquarouegliã 92
becquefigue 47
becquefigo ibid
bertina 26
berta ibidem
biui 51
bruſola 37
buba 51
bucciario 9
būſo 14

C

Canibello 8
canuarola 43
capetorto 38
capo negro 45
capo nero 47
capon,capone 54
cardellino 43
carolo 113
carzerino ibid.
cedron 58
celega 41
cercedula 77
cerceuolo ibidem
ceppa 42
ceſano 81
ceſila 51
chapelina 70
charlot 113.115
chotroniſſe 64
cia 41
ciagula 24
cigno 81
cigogna 121
cino 81
cion 28
cipper 28
cipperina 70
citrinella 44
collotorto 38
colmeſtre 64
columbo,columba, colomba 57
colombo fauaro, vel fauacco, vel butaracco 66
coroſſolo 34
coroſſolo 48
corbo 21
cornacchia 23
cornice ibidem
coruo 21
coruo marino 22
coruo ſeluatico ibidem
coruo ſpilato ibidem
coruz 125
cotremula 124
coturnis 64
couarella 70
croſſeron 34
cucco ibidem
cucculo ibid.
cucho ibidem
cuco ibidem
cutta 24

D

Dardano 51
dardo 98
drexano 30
duco 14
dugo ibidem

F

Falcinello 116
falcon 10
fanello 43
faſan,faſano 62
fagiano ibidem
faſan negro 59
faſanella 63
faſiano alpeſtre 59
ferbott 48
finett 43
fior ranciò 49
fohonello 43
folega 91.& 87.0
folor 123
folun d' aqua ibidem
formicula 38
francolino 60
francueglio 44
franguello ibid.
franguel inuernengk 49
franguel montagno 46.44.49
fringuello 44
frinſon 45
friſon 49
fruſone 40

G

Galbedro 37
galedor 95
galetta ibidem
galeto de magio 31
gallina 53
gallina arcera 110
gallinella ibidem
gallinaza ibidem
gallo 52
gallo d' India 56
gallo alpeſtre 59
gallo cedrone 58
gallo de paradiſo 31
gallo ſeluatico 38
garbella 37
gardelino 43
gardellin ibidem
gardello ibid.
garganei 77
garganello 77.87
gargea 118
garietto ibid.
garza 117
garza biancha 118
garzetto ibid.
gauina 95
gauinello 8
gaulo 100
gazza 28
gaza ghandaia vel ghiandara 26
gaza marina 13
gaza ſperuiera ibid.
gaza uerla 26
gazzara 28
gazzuola ibidem
ghiandara ibidem
ghiandaria 66
giarioli 100
girardelli ibid.
girono 118
gyuen 87
geron 12
gracchia 23
grallo 98
griſon 40
grotto 94
grotto marino ibidem
grotto molinaro ibidem
gru 19
grua ibidem

H

Herbey 65
hortulano 43

I

Ieuolo 98
iurar 88

L

Lequila 44
legora ibidem
legorin ibidem
lerlichirollo 123
limoſa 114
lodola 70
lodola capellura ibidem
lodora ibidem
loyetta 7
luganello 44
lugarino 44
lugaro ibid.
lupo de l' api 98
luſigniuolo 48

M

Maluizo 28
manucodiata 20
martino peſcatore 100
megliarina 41
merlo 32
merlo biauo 34.0.
merulo 32
merulo alpeſtro 33
merulo ſolitario 132
miluio 8
morgon 87
mulacchia 22
munacchia ibid.

N

Nibbio 8
nichio ibidem
niggo ibid.
nottola 17
notula ibid.

O

Ocha ſaluaticha 72
ocello d' el ducha 94
ocho,ocha 73
ortolano 127
otorno 64

P

Pagone 55
palerizo 41
palumbella 66
palumbo 57
paon 99
paoncello ibidem
papafigho 47
papagallo 39
papara 73
pariſola 45
pariſola domeſticha ibidem
paruſſola ibidem
paruſſolin ibid
parozolina 45
paſon 23
paſſarà 41
paſſera gazéra 13
pauon 55
pauonzino 99
peccietto 48
pecchietto ibidem
perchia chagia 49
perdice 64
perdice alpeſtre 63.65
perdice bianche de la montaigne 65
pernigonà 64
pernis alpedicà 63
pernisette 64
peſcatore 100
peſcatore del re 98
petto roſſo 48
petuſſo ibidem
piccafiga 47
picciferro 98
picha 28
pigozò 36
picchio 35
picciferro 100
pico 35
pipiſtrello 17
giombino 89.108
pizamoſche 47
pola 24. 110
polono 87
polun 91
poyana 9
pullon 91
puniono 57
pupula 31
putta 28

Q

Quaglia 71
quatotto 1.7.119.
quallia 71

R

Rallo 90
Raparino 4?
ratto penago 17
rauarino 43
re de qualie 71
reatin 49
rectino ibidem
regazza 28
regeſtola falconiera 13
regillo 49
reillo ibidem
rendenà 51
reuezòl 48
rhoncas 65
rondena 51
rondine ibidem
rondinella ibidem
rondone 51
roſcignolo 48
roſcignuolo 48
roſcigniuolo ibid.
ruſſey 119

S

Sartagnia 47
ſartella 77
ſcartzerino 45
ſcauolo 77
ſcricciola 49
ſerin 45
ſmerlo, ſmeriglio 11
ſpaiarda 41
ſparauier 7
ſparuiero ibidem
ſpeluier 23
ſperga 88
ſpinzago 113
ſpinzago d' aqua 93
ſporteglıono 17
ſtarna 64
ſtolcho 58
ſtolgo ibidem
ſtolzo ibid.
ſtornello 34
ſtorno ibidem
ſtortacoll 38
ſtrutza 69
ſturnello 34
ſuffuleno 48

T

Taccola 23
taccola 24
tarabuſſo 120
taranto 45
tarangolo 103
tarlino 113
tatula 24
terlino 113
terrabuſa 120
terzolo 7
teſta nera 47
tordo 29
torquato 66
torquato 113
tortore 66
tortòle, tortora ibid.
totano 114.115
trapazorola 89
triſtarello 8
triſtinculò ibidem
trumbono 120
tſchirnabo 45
tudon 66
turdela 30
turtura 66

V

Vcello del paradiſo 100
ucello di ſanta Maria ibid.
verdon 45
verderro ibidem
verdmontan ibid.
vertilla 38
verzerot 41
vilpiſtrello 17
vitriolo 100
ulula 15
upega 31
urblan 65

Zaran-

Z

Zaranto 45
zigognia 121
ziguatta 5
ziollo 37
ziſila 51
ziuetta 15
zorl 23
zueta 15

HISPANICVM.

Telamon 126

GALLICA.

A

Agaſſe 28
aigle 3.de mer. 129
aigrette 118
airon 117
alebranda 77
alouette 70
angel 67
arbenne 65
arneat 13
artre 98
auſſecue 124
auſtour 7
auſtrouche 69
autruche ibid.

B

Barge 113.114
batteleſſifue 124
battemara ibidem
battequeue ibidem
becaſſe 110. de mer. 137
becaſſe petite 112
becaſſeau ibid.
becaſſine, aves tres diverſæ ibidem
becaſſon 112
belleque 91
bequaſſe 110
beque 95
berée 48
bergerette 124
bergeronette iaulne ibid.
bernachia 135
berighot 49
beurichon ibidem
bieure 86
bihoreau 117.0
biſet 66
biſtarde 67
boeuf de dieu 49
briſeos 12
bruyan 41
boſe 9
boudrée 5
bouſant 9
bouſat ibidem
bouſat gentil, commun, blanc ou chaulſe, marin 9
boutor 120
bayſard 9
buzard ibidem

C

Caille 71
calandre 70
canard 73
canard d'Inde ibidem
cane 73
cane a la teſte rouſſe 76
cane petiere 63.& 60.0.& 67.0. bis
caſſenoix 25
caſtagneux 86.89
cedrin 45
cercella 77
cercerelle 8
cercerella 77
ceriſin 44
chahuant 16.0
chahuant petit 16
chappon 54
charderaulat 43
chardonneret 43
chaſſetont 14
chathuant ibid.
cheualier aux pieds rouges 114.115.
aux pieds uerds 114
cheueche 15
choca 24
choche pierre 40
choquar 23
chouca 24
chouca rouge 23
chouchette petite 24
chouette 15.23.24
chucas 24
cigogne 121
cygne 81
cyne ibid
cinit 44
coc de bois 58
cocheuis 70
cocou 34
cocq 52
cog ibidem
colapa 124
colombe 57
conta faſona 49
coquu 34
corbeau 21
corbin petit 23
corlieu 113
corlieu petit 113.0
corlis 113
corneile 23
corneile de mer 22
cyrneille emmantelee ibid.
corneille ſauuage 22
coree 78
coulon 57
coulon ou pigeon ramier 66
crabans 135
croiſeau 66
crot peſcherot 129
cueillier 92

D

Dame 16.28
deux pour un 112.0
dixhuit 99
diable 91
duc vel grand duc 14
duc moyen 14.0.

E

Effraye 16
emerillon 11
enguane paſtre 124
epeiche 36
eſcheletre 38
eſcorffle 8
eſmereillon 11
eſparuier 7
eſperuier ibidem
eſtourneau 34

F

Faiſant 62
faiſant bruyant 58
farfonte 49
faulcon 10
flammand 136
flambant ibidem
flament ibid.
foucque 91
fouette rouſſe 49 0
foulcre 91
foulque ibidem
fouton 112.0
francolino 60.63
freneau 12
freux 22.0
frezaye 16

G

Gadrille 48
gay 26
gaion ibid.
gal 59
galerand 120
garſote 77
gau 52
gauian 95
geline 53
gelinette ſauuage 63
gellinote de bois ibid.
geau 52
glaumet 59
gorge rouge 48
goutreuſe 94
graye 22.0.23.0
graillat 23. & 22.0
grebe 95
griaibe ibid.
grimauld 15
grimperau petit & grand 37
griue 30
griue petite 30.0
griue ſiſalle 30
griuette 28
grolle 22.0. 23.0
gros bec 40
groulard 49.50
grue 19
gueſpier 98
guinſon 44

H

Halebran 77
harle 85
hauſſequeue 124
herle 85
heron gris ou cendre 117
heron blanc 118
heyron 117
hibou 14.& 15.0
hibou cornu 14.0
hirondelle grande 51
hirondelle petite ibid.
hirondelle de riuage 52
houtarde 67
huart 6
huette 15.0
hulote 15.0
hupe 31
huppe ibidem

I

Iaquette 28
iars 73
iodelle 91
ioudarde ibidem

L

Lainéro 9
lauandiere 124
lanier 9
lanoy ibidem
lynnette 43
linotte ibidem
linotte rouge ibidem
loere 88
loriot 37
litorne 29
lucherant 14
lupege 31

M

Machette 15
maienze 45
manſart 66
marenge 45
martelet 51
martinet ibidem
martinet grand ibidem
martinet petit 52
martinet peſcheur 100
matagaſſe 13
maulue 95
mauuis 28
merle 32
merle au collier 33
merle de rochiers ibidem
milan 8
meſange 45
meſange bleue ibidem
meſange hupée 46
meſange a la longe queue 47
moineau 41
moineau de bois 44
moiſſon 41
montan, vel montain 44
morillon 76
moucet 41
mouette cendree 95
mounier 100
moutardier 51
moucherelle 42
muſchet 7

N

Nonnette 45

O

Ofraye 129
oye 73
oye ſauluage 72
oiſeau de nerte 29
orfraye 129
orio 37
oſtarde 67
ouſtarde ibidem

P

Paiſſe 41
paiſſe de bois 44
paon 55
papechieu 99
papegay 39
papegaut ibidem
paſſe 41
paſſerat ibidem
paſſerau 41
perdris blanche de Sauoie 65
perdris franche, vel rouge 64
perdris gaye, vel gaille, vel gaule 64
perdris goache (al. gouache) vel goiche ibid.
perdris, gringette, grieſche, de champs, griſe, goache 64
perdris de montaigne 63
perdris aux pieds rouges 64
ernuſſe 64
perroquet 39
peſcheur 100
pic 35
pic de muraille 38
pic rouge 36
pic uerd, vel iaune 36
pic uerd le plus grand 35
picaueret 43
pie 28
pie ancrouelle 13
pie eſcrayere 14
pie griayche ou grieſche 13
pie de mer 1[illegible]0
pieumart [illegible]
pigeon fuyard 57
pigeon priue ibidem
pigeon paté 57
pimar 35
pinſon 44
pinſon d'Ardenne 44
pinſon royal 40
pion 49
pitſchat 38
piuert 36.100
piuoine 49
plongeon gland de riuiere 88
plongeon petit 89
poche 39
poul 49
poulle 53
poulle d'eau 91
poulle de la Guinee 61
poulle d'Inde 56
puput, vel putput 31

Q

Quercerelle 8
Quinſon 44

R

Ralle 71
rasle 68.71
rasle noir, & rouge ou de genet 71
rattepenade 17
rebetre 49
redoyell ibidem
rezeto 49
roy ibidem
petit roy 49
le Roy & mere des cailles 71
roytelet 49.bis
roytolat 49
roſſignol 48
roſſignol de muraille 48
roſſignol de riuiere 100.0
rottolet 49

rouche-

roucherole 100.0
roupeau 117.0
roupie 48
rousſerole 100.0
rouſſignol 48
rouge bourſe ibidem
rouſſignol de mur ibidem
rubeline ibidem

S

Sarcelle 77
ſcenicle 44
ſemetre 40
ſerin 45
ſerrant ibidem
ſifleur 49
ſiricach 8
ſiſerre 30
ſiuette 15
ſoucie 49
ſouette 15
ſoulcie 49
ſourcicle ibidem
ſouris chauue 17

T

Tarier 50
tarin 44
tartarin 100
terco 38
tercou ibidem
ternier ibidem
tiers 38.0
tierzelet 7
tirin 44
torchepot 37
torcot 38
torcou ibidem
tortorelle 66
tourd 29
touret 28
tourte 66
tourter ibidem
traqu 50
tra- 28
-ble 92
turcot 38
turtrelle 66

V

Vanneau 99
vautour 13
verdeyre 45
verdere 41
verdereule ibidem
verdier 45
verdier de haye ibidem
verdrier 41
verdun ibidem
videcocq 110
vitcoc ibidem

Z

Zoetta 15
zoucet 89

GERMANICA: QVIBVS etiam Anglica pauca inſeruntur, A litera notata.

A

Ackertrapp 67
adebar 121
adler 3
adler geſchlecht zweyerley/in mitnächtiſchen Landen 4.5
ein Adler an einem fůß blaw/am anderen lichtgraw 4
ägerſt 28
ägerſt vß India 130
ägerſtenſpecht 36
älke 24
äſchmeißle 64
aglaſter 28
alenbock 95
aipkachel 23
alprapp ibidem
amſel 32
birgamſel 33.0
hagamſel ibidem
ſteinamſel graw blaw/o. 132
ibidem
Ant 73
antvogel ibidem
arßfůß 88
arßfůß der klein 89
aßgeyr 13
aßtrae 22
atzel 28
awerhan 58

B

Bachamſel 123
De duabus diverſis avibus.
baumfalck 11
baumganß 134. & 135:0
baumhätzel 26
baumhecker 37
baumkletterlin 37
beemerle 27
beemerziemar 28
beena 23
behemle 27.28
belch 91
berckmeißle 47
belchine 91
bergander A. 135
berghůn 65
bergſchwalb 52
groſſer Bergfaſan 58
kleine Bergfaſan 59
berghuw 14
bergtroſtel 28
bergtul 23
bernicla A. 135
bymeiſſe 45
bierolff 37
birckilgen 77
byrolt 77
birgamſel 323
blaſſent 75
blawmeiß 45
blawvogel 132.& 34.0
bleß 91
bleſſing 91
blůtfinck 49
böllhine 91
bömerle 28
bollebick 40
bollenbyſſer 49
brommeſſer 49
brachvogel 10 .113
brandtmeiß 45
brandvogel 79
branta A. 135
breitſchnabel 80
brendin A. 135
broburen 91
bromhan 59
brůder berolff 37
bunterſpecht 36
bürſtner 47
bůchfinck 44
buſant 9
buſahrn 9
buſe/bußhart 9

C

Chlän 37
citrinle 44
clakis Scoticè 135
claußrapp 22
curlew. A. 113
craye A. 22.0

D

Deffyt 104
diſtelfinck 43
diſtelvogel 43
dole 24
dompshorn 120
doterelle A. 132
důcchel 88
důcchele zweierlei 89
ſchwartz Důcchele 89
duchäntlin 89
dumeling 49

E

Ebeher 121
eggenſchär 68
eiſentle 86.87
elbs 81
eißvogel 100.132
elſter 28
elſterſpecht 36
embritz 41
emmeretz 41
emmering 41
emmerling 41
weiſſe Emberitz 42
endt 73
ent 73
graw Ent 135
graw Entle 77
groſſe Ente 74
ent mit vier füſſen 80
kleine Ent 77
welſche Endt 85
wilde blawe Ent 75
wilde grawe Ent 76
ent Indianiſch 133.134
Meerent auß Engelland 80
entenſtöſſel 6
erdbüll 120
eſelſchreier 94
eul 15

F

Fädemle 45
falck 10
faſan/faſian/faſant 62
fauſer 120
fel 96
feelſchwalm 97
finck 44
rotfinck ibidem
fiſchadler 129
fiſcharn ibidem
fiſchent 80
fiſcher 6
fiſcherlin 96
fiſchvogel 80
fiſterlin 106
Flachßfinck 43
Fledermauß 17
Florn 91
Fluder 88
Flůgenſtecherle 50
franck 14

G

Gacke 24
galgenregel 21
gelvogel 44
gann/ganner 26
gauß 73
wilde Ganß 72
gaulammer 41
geelgorſt ibidem
geir 13
geiradler 5
geirſchwalb 51
gerolff 37
gerſchwalm 51
gibytz 99
gickerlin 50
grienwogelin ibidem
gyſitz 99
gilberſchen 41
gilbling ibidem
welſcher Gilbling 127
gympel 49
girau Brabantis 26
girlitz 45
gyuitt 99
goldammer 41
goldfinck 49
goldgyr 12
goldhendlin 49
goldmerle 37
goll 49
Gollammer 41
glutt 105
graßmuck 47
graßſchnepff 112
graßſpecht 36
griel 125
grill 45
grüy 113
grünfinck 45
Grünling 41
grünſpecht 36
grůgelhan 60
gucker 34
guckerlin 50
guggauch 34
gůggel 52
gůgger 49
gul 52
gumpel 49
gůntell 50
gůtfinck 49

H

Habich 7
häher 26
häher ein andere art 27
häpchle 7
här 26
härſneff 112
hätzler 26
hagent 75
hail 49
halbſchnepflin 112.0
halckregel 21
han 52
ein frembder wilder Han auß Africa oder Barbarien 61
ein Han mit wullen 54
hanikens 113
hapch 7
harſchnepff 112
haſelhůn 63
haſengeir 13
hätzel 26
haußhan 52
heggeſcher 68
heidenmeiß 46
heidlerch 70
heyron 95
henn 53
henffling 43
herrenvogel 26
heerganß 117
hertzog 14
herrſchnepff 112
heubellerch 70
heubelmeiß 46
himmellerch 70
hirngrill 45
hirßvogel ibidem
bolbrot 95
bolbrůder ibidem
holkräe 25
holtzkräe ibidem
wilde Holtzkrae 21
holtzlerch 70
holtzſchreier 26
holtzſchnepff 111
holtztaub 66
groß Holtztaub ibidem
hůnerahr 8
hůnerdieb ibidem
huhn 15
hůn 53
rot Hůn 64
wyß wild Hůn 65
hurn 14
hůrchelin 89
hortybel 120
houare 121

I

Jäck 26
imbenfraß 98
imbenwolff ibidem
indianiſch Hůn 56
Indianiſcher entrach 73
yſengart 100
yſente 87
yſentle 86
yßvogel 100

K

Referentle 89
kaicke 24
kalekutiſch hůn 56
kaperkaltze in Schotland 82
kapun/kapaun/kaphan 54
kathan 31

kaat-

kaatmeißle 46
kernbeiß 40
kernell 86.&77.0
kerſenryſe 37
kirchſchwalb 52
kirchůl 16
kirſeſchneller 40
kirßfinck ibidem
kyuůtz 99
kleber 37
klettenſpecht 38
klakis 82. in Schottland
Klepper 40
klinger 79
kloſterfreuwle 1.4
kobelmeiß 46
kolfalck 10
kolmeiß 45.46
koppriegerle 109
Kornvogel 41
kottler 37
kråe 23
haußkrae ibidem
ſchwartzkrae ibidem
krae ibidem
kraeſpecht 35
krammatvogel 29
Kran/ kranich 19
kriehentlin 77
krie 19
krießdune 66
krigente 77
krinitz 39
kropfelb 94
Kropffganß ibidem
kruckentle 77
krumbſchnabel 40
krůtzvogel ibidem
kuckuck 34
kůrhenn 61
kureramſel 33
kuttvogel 45
kautz 15

L

Lanete 9
langſchnabel 86
laubhan 59
lef ler/ lepler 92
leiner 78
lerch 70
leinſinck 43
lißflicker 122
Liſter Hollandis 32
lochtaub 66
löffler / löffelganß 92
lorind 120
lůningk 41
lufftvogel 20

M

Marcol 91
marcolphus 26
margraff ibidem
mattkern 108
mattnillis 1.7
meb 95
maiſpecht 37
maivögelin 97
groſſe Maiß 45
meelmaiß ibidem
meeradler 120
meercoot 91
merg 86
meerent 75
meerganß 94
meerhůner 114.115
merl 32
meerach 85
kleiner Meerach 86
mertzent 74
meerrind 120
måußkönig 49
mew 95
ſchwartzer Meuwb 97
mieß 95
mirgigeln 89
mirle 11
miſtelfinck 30
miſtler ibidem
mittelent 76
mor 120
moßent 74
motzhuw 9
moßků 120
moßochs ibidem
moßreigel ibidem
moßwei 6.9
můrmaiß 46
muggent 74.78
můnchlin 47
můnſterſpeir 52
můrent 74
můrentle 77
můrhan 61.bis
můrſchwalb 54
murſpeir ibidem
murſpecht 48

N

Nachtigal 28
nachtrabe 18
nachtram ibidem
nebelkrae 22
naterhalß 38
naterwendel ibidem
naterzwang ibidem
neppe 110
netzeſcharb 84
neſſelkönig 49
nůnmörder 13
nunn 87
nußbicker 25.37
nußbrecher 5
nußbretſcher ibidem
nußhåcker 37
nußhåher 25

O

Oderoer 71
ochſeneugle 49
ölb 21
olimerle 37
onvogel 45
orhan 58
oſprei A. 1.9
Pagelůn. 5 Saxon.
papengai 39
teutſcher Pappagai 21
paradißvogel 20
parnuiſſe 64
paſſer ſolitari 132
pernuiſe 64
petter 43
pfaff 91
pfåfflin 49
pfannenſtiglitz 47
pfannenſtil ibidem
pfaw 55
pfefferfraß 130
pfeffervogel ibidem
pfurtzi 89
Pickart 1.0
pilart 49
pilente 1.3
pilwegichen/pilwencken ibidem
pimpelmaiß 45
pirckhůn 58
pittouer 120
prunell 42
plochtaub 66
puffin A. 80
punterkrae 22
punterſpecht 36
purpurvogel 126

Q

quackel/quetſch 71
quecker 49
quickſtertz 124

R

Rab 21
råbhůn 64
rot Råbhůn ibidem
welſch Råbhůn ibidem
weiß Råbhůn 65
regenvogel 103.113
rater 117
ranßulle 16
rapp 21
rappvogel 45
rarg 117
reckoltervogel 29
reidommel 120
Reigel/reiger 117
ein Reigel art ibidem
reigel graw oder blaw ibidem
weiſſer Reigel 118
reiher 117
reitmaiß 46
retſchent 75
riemling 137
rhynent 87
richan 26
riegerle 109
riegher 117
rietmaiß 46
rietſchnepff 110
Rinderſtar 34
ringamſel 32
ringeltaub 66
rinnenkleber 37
reinſchwalme 97
reinvogele ibidem
Reinvogel 103
rötele 48
bußrötele ibidem
ſummerrötele ibidem
rogis 86/0
roller 27
rordum̃el/rordump/rordumpf 20
Rorheunle 91. bis
groſſer Rorreigel 119
rorreigel 120
rortrumb ibidem
roßamſel 33
roßdam 120
rotbein 101
rotbrůſtle 48
rotfeck 136
rothalß 76
Rottelchin 48
rotkuillis 107
rottropfflin 48
rotſchwentzel ibidem
rotſtertz ibidem
rotvogel 49.136
rotzagel 48
rowert 44
rubin 43
růche 89 & 22.0
růſgen 80
růggele 89
rüttelwy 9

S

Sackganß 49
ſagyſer 116
ſamethůnle 101.&11.0
ſanglerch 70
ſcharb 84
ſchellent 79
ſchiltkrae 22
ſchlagtaub 66
zame Schlagtaub 37
ſchleiereůl 16
ſchluchtente 86
ſchmirring 103
ſchnepfflin 47
ſchneefinck 44
ſchneeganß 72.94
ſchneehůn 65
ſchnepf/ſchnepfhůn 110
groſſer ſchnepf ibidem
ſchnepflin 112
ſchnerrer 30
ſchneevogel 65
ſchyokönig 49
ſchnirring 96
ſchöſſerle 43
ſchöſſlin ibidem
ſchottenganß 83
ſchrathůn 65
ſchrye 113
ſchwåderle 45
ſchwalbe 51
ſchwalm ibidem
Schwalm ibidem
hůßſchwalm ibidem
ſchwan 81
ſchwantzmaißle 47
ſchwartzkopff ibidem
ſchweimer/ ſchwemer 9
ſeeſluder 85
ſchamſel 123
ſeidenſchwantz 27
ſeeſchwalm 97
ſeevogel 75
ſickuſt 39
ſiechler 116
ſiſgen 44
ſittich 39
rotgelber Sittich 38
ſmirlin 11
ſneppe 110
ſoppe 77
ſolendganß 83
ſorentle 77
ſpar 41
haußſpar 41
ſpatz 41
grůn Specht / groſſer ſchwartzer Specht 35
weiß Specht 36
ſpechtle 36
blawſpechtle 37
ſpeckmauß 17
ſperber 7
ſperck 41
ſperwer 7
ſperlinck 41
ſpiegelent 75
ſpiegelmaiß 45
ſpilhan 60
ſpyr 51.97
weiſſer Spyr 52
ſpyrſchwalb 51
ſpyrer 96
ſpitzſchwantz 75
ſprehe 34
ſprintz / ſprinßel 7
ſtaar 34
ſteinamſel 33
ſteinbicker 122
ſteinbeiſſer 40.122
ſteinhetz 23
ſteingall 8
ſtein gållyl 106
ſteinhůn 64.65
ſteinkautz 17
ſteinrapp 22
ſteinrötele 34
ſteinſchmatz 8
ſteintahen 26
ſteintröſtel 34
ſteintulen 26
ſtigelitz 43
ſtira 96
ſtockhenffling 43
ſtorck/ſtorch 121
ſchwartzer ſtorck 122
ſtorent 74
ſtortzent 74
ſtrauß 69
ſtraußmaißlin 46
ſtrůßle 49
ſtrußreigel 117

T

Tahe 24
taube 57
zame Taube 57
thanfinck 44
thannmaißle 46
thor 132
thornkretzer 13
thornträer 13
thumherr 49
thumpfaff 49
thurnkönick 49
tyrolt 37
todtenvögele 50
tottler 37
tråehalß 38
trapp 67

trappganß 67
triel 125
tröſſel 77
troſtel 30.0
rot Troſtel 28
tſchütſcherle 43
ſchwartz Tücherlin 123
tüchterle 89
tub 57
gehößlete Taub 57
welſche Tub ibidem
wilde Tuben art 67
kleine wilde Tub 96
wyſſe Tuchent 87
tul 24
wilde Tul 23
turtel / turteltub 66
tutter 45

V

Våldhůn 64
valcke 10
überſchnabel 93
überſchwalbe 97
vischhärn 129
ůl 15
vrhan 58
vrrind 120
ůwel 15

W

Wachtel 71
der Wachtlen könig ibidem
wäglerch 70
waldamſel 33
waldfinck 44
waldmeißle 46
waldrapp 22
waldrötele 48
waldſchnepff 111
waldzinßle 46
wallop 113
wandwäher 8
wannenwäher ibidem
wanntweher 8
waſſeramſel 123
waſſerhůnle 100
waſſerhůn 91
welſch Waſſerhůn 90
waſſerochs 120
waſſerſchwalme 97
waſſerſtelz / wyß oder graw 124
gälb ibidem
wegeſtertz 124
wegflecklin 51
weye 8
weiher ibidem
wettervogel 113
whaupe A. ibidem
wy 8
wickel 7
wydengückerle 50
wyderle ibidem
wydhopff 31
widwal 37
wiegwehen 8
windhalß 38
wynkernell 108
winſel 28
winterfinck 44
winterküninck 49
winterrötele 48
wyntroſtel 28
wintze ibidem
wynvögele 48
windvogel 113
wipſtertz 27
wiſemmertz 42
wiſelgen 86
wittewal 37
wodcoc A. 110
wüſtling 47
wůwe 8

Z

Zagelmeiß 47
zapp 91
zeiſel 44
zerrer 30
ziering ibidem
zilzelperle 46
zilzepfle 50
zinßle 44
zinzerelle 27
zyſchen 44
zyſele ibidem
zötſcherlin 43
zunkönig 49
zunſchlipfle ibidem
zweiel 99

AMERICVM VOCABVLVM

Toucan 130

F I N I S.

Pluvialis ſpecies.

